

RAZ DWA TRZY..

GOLF NAD MORZEM

W poszukiwaniu odpowiednich terenów do gry w golf, Amerykanki doszły na brzeg morski.

NIEROZSTRZYGNĘTA WALKA DWÓCH LEADERÓW LIGI.

Bramkarz Wisły, Koźmin chwytą w pięknym stylu górną piłkę.

Kraków, 3 sierpnia.

Bez większych zmian — temi trzema słowy można określić dzieje ostatniej niedzieli ligowej, ale tylko na pozór, gdyż w rzeczywistości zaszły *bardzo doniosłe rozstrzygnięcia, które zaważą dobitnie na ukształtowaniu się tabeli ligowej*. Przedewszystkiem Pogonią a Wisłą, przyczem do głosu dojdzie zapewne i Warta, podczas gdy Legia na skutek porażki z Ruchem chwilowo ale tylko chwilowo w tym wyścigu *zaniedbała się*.

Na dole natomiast sytuacja Czarnych, którzy teraz mają szereg meczów na własnym boisku, *wybitnie się poprawiła* — o tyle natomiast pogorszył się los Lechji, który nie jest bynajmniej do pozazdrośczenia.

Przechodzimy teraz do opisu niedzielnych wrażeń:

Wisła-Pogoń 2:2 (1:1).

Kraków, dn. 3 sierpnia.

Tegoroczny słaby start Pogoni, będący odzwierciedleniem jej poziomu ubiegłych lat kilku, nie dopuszczał możliwości dojścia do skutku takiej sensacji, jaką w niedzielę było spotkanie dwu czołowych przedstawicieli tabeli ligowej. Wprawdzie spotkanie tych przeciwników ma już poza sobą tradycję lat 25, ona zatem wystarczała normalnie do wzbudzenia zainteresowania ich spotkaniem, jednak ostatnie wyniki i pozycja Lwówian w tabeli zainteresowanie to wzmogło.

Ważność spotkania leżała w *wyścigu o prowadzenie w tabeli*, którego wartość uwydatnia się znów w zysku nastroju moralnego drużyny, jakie jej prowadzenie daje. Nie zatem dziwnego, że liczna, bo ponad 5000 publiczność, była świadkiem gry o znamionach walki, która jednakże *zbyt szybko obie strony wyczerpała*. Jest to zrozumiałe jeśli uwzględni się dokuczliwy upał, no i początkowe tempo gry.

Wisła padła

ofiarą mylnej taktycznej gry

jaką było *zbyt forsowne tempo pierwszych 30 minut*, podyktowane przez świetną zresztą w tym czasie linję pomocy czerwonych. Wprawdzie krakowianie przez cały ten okres gry panowali bezsprzecznie na boisku, jednakże nie potrafili tego cyfrowo zadokumentować. Tymczasem Pogoń zdołała stosunkowo bez większego uszczerbku przetrzymać ten napór, by następnie wyzyskać chwilę osłabienia Wisły. Jeszcze bardziej odbił się na Wisłę skutki gry pomocy po przerwie przez jakieś 20 minut, gdy Pogoń *wyraźnie miała przewagę*. Czerwoni grali faktycznie *wysmienicie*

przez pierwsze pół godziny

Pomoc stanęła na poziomie, nawet u niej rzadko spotykany; defenzywnie nie pozwalała pięcie ofensywnej Pogoni nawet zbliżyć się pod swą bramkę. Jej gra dla ataku zmuszała go wprost do dobrej gry. Niestety — jak już zaznaczono — wystarczyło jej sił tylko na stosunkowo krótki okres czasu, a w rezultacie tego i atak i tyły znalazły się w trudnej sytuacji. Obaj Kotlarczykowie byli oczywiście lepsi od Bajorka, wykazującemu braki w szybkości. Świetna gra pomocy spowodowała taką grę i ataku, prowadzonego dobrze przez Reymana, który wyzyskiwał *przedewszystkiem Czulaka i Kisielińskiego*, mniej jednak pamiętał o Balcerze, a przecież ten mógł być najniebezpieczniejszym dla przeciwnika. *Balcer stanowiąc za mało wciągany był w akcję!* Podania Kisielińskiego dla niego nie zawsze są celowe, a przytem szablonowe. Bramka przez niego strzelona była „bombą”, której nikt powstrzymałby nie potrafił. Kisieliński, szybki i umiejętnie wyzyskujący wagę ciała, operuje zbyt nerwowo pod bramką. Temu tylko przypisać należy, że doskonałych podań środka nie wyzyskał. Dużo słabszą była gra prawej strony ataku. *Lubowiecki grał poniżej swej formy*, wykazując równocześnie skłonność do podawania górą. Natomiast Czulak będzie niewątpliwie jeszcze lepszy, gdy pozbędzie się bezwartościowego kopania piłki obcasem, a oparuje pewnie dośrodkowywanie.

Gra obrony zadowolić może tylko połowicznie. Pewni w walce bezpośredniej z przeciwnikiem, gdzie wychodzą zawsze zwycięsko, tym razem obaj nie zadowolili pod względem wykupu, który tylko rzadko miał właściwy kierunek i takt. Koźmin właściwie nie nie zawinił. Mało zatrudniony do przerwy, po niej był dobrym. Stracona druga bramka, była niewątpliwie wynikiem działania nisko stojącego, oślepiającego słońca.

Gra Pogoni w zestawieniu z tem co widzieliśmy w jej spotkaniu z Czarnymi na jubileuszu Wisły, zy-

skała *bardzo wiele*. Znana od lat ambicja i twardość w grze pozostały, natomiast przybyła jeszcze umiejętność prowadzenia myślowej i technicznie dobrze prowadzonej gry w taku, gdzie

Kossok i Niechciol są filarami.

Kossok do przerwy niczem nie mógł potwierdzić swej sławy, nie mu się nie udawało, gdy go rzadko zresztą do piłki dopuszczono. Opadnięcie na siłach pomocy Wisły, pozwoliło mu być znowu niebezpiecznym. Obie bramki były *faktycznie jego zastęgą*. Niechciol dobry technicznie, nie dysponuje potrzebnym skrzydłowym biegiem. Zimmer urodzonym kierownikiem ataku nie jest. Jednak walory techniczne i szybkość, oparte o współgranie Kossoka i Skowrońskiego, pozwalają mu na dość dobre spełnienie swej powinności. Najsłabszy w trójce Skowroński, dopiero w drugiej połowie właściwie wyzyskał Niechciola. Cała trójka nie kwapiła się do strzelania. Łagodny, najczęściej do przerwy zatrudniany, najmniej zadaniu odpowiedział. Z wielu pozycji nie potrafił żadnej celowo sąsiadom przygotować.

Słaba do przerwy pomoc Pogoni rozegrała się po niej, wspomaganą wydatnie przez cofających się łączników. Kuchar jak zwykle najpracowitszy. Ze skrajnych Hanin przedstawia dopiero materiał na dobrego pomocnika, do czego musi koniecznie nabrać wagi. Deutschman zbyt poświęcił się defenzywie, to też Hanin naogół wypadł lepiej od niego. Stary Fichtel w obronie jak dawniej nie ma wykupu, ale w pojedynkach jest ciągle groźnym. Jerzewski lepszy w wykopie, taktycznie pozostaje w tyle. *Albański mylnie wybiegł przy strzale Reymana*. Zresztą wykazał w wielu sytuacjach swój talent.

Drużyny wystąpiły w następujących składach:

Wisła: Koźmin—Pychowski, Skrynkowicz—Kotlarczyk II, Kotlarczyk I, Bajorek—Czulak, Lubowiecki, Reyman, Kisieliński, Balcer.

Pogoń: Albański—Fichtel, Jerzewski—Hanin, Kuchar, Deutschman—Niechciol, Skowroński, Zimmer, Kossok, Łagodny.

Moment walki o piłkę między Pychowskim a Kossokiem, z której pierwszy wychodzi zwycięsko.

Przebieg gry.

Od pierwszej minuty usadawia się Wisła na połowie przeciwnika. W 3 min. ucieka Balcer z piłką i zderza się z obrońcą, za co sędzia dyktuje wątpliwy rzut wolny. W 8 min. piękny atak Czulak-Reyman przerywa Albański wybiegiem, krótko potem Kisieliński przestrelkuje obok. Wypad Łagodnego likwiduje Kotlarczyk II, podaje Czulakowi, który po biegu strzela obok. Naśladuje go Reyman. Z drugiej strony Kossok obstawiony pilnie nie może wykorzystać wielu do niego kierowanych podań. 18 minuta przynosi *pierwszy punkt Wisły, strzelony po biegu Balcera w górny róg*. W następnej minucie Koźmin poraz pierwszy otrzymuje piłkę. Doskonale wypuszczenie Reymana dla Kisielińskiego, marnuje ostatni przez prowadzenie piłki do bramki zamiast strzału. Dalszą ofensywę Wisły tylko rzadko przerywają wypadki Pogoni. Dopiero przy końcu tej połowy Pogoń uwalnia się z nacisku, forsując niezrozumiale Łagodnego. Wolny rzut w 36 m. za Skrynkowicza przenosi Hanin górą, to znów Kossok zdaleka strzela w ręce Koźmina. Wolny Kossoka z 35 m. idzie nad poprzeczkę, nadbiegający Zimmer posyła piłkę obok słupka w aut. Nie spodziewanie w 45 min. wózkuje Kossok przez szereg zawodników Wisły, wysuwa piłkę wprzód a Niechciol z kilku metrów *usadawia ją w siatce*. Czy nie było przy tem „spalonego”, można by o tem dyskutować.

Zmieniają się role drużyn po przerwie. Pogoń *ma teraz więcej z gry*. Niechciol coraz częściej wymyka się Bajorkowi, stwarzając niebezpieczne sytuacje. Wypad Reyman—Kisieliński kończy się wybiegiem Albańskiego. W 11 min. Kossok mija 2 przeciwników i sam ucieka ku bramce Wisły. Biegający za nim Kotlarczyk II powoduje „faul”, w rezultacie czego ordynuje sędzia rzut wolny z 16 m. Kossok bije w róg, lecz Koźmin robinsonuje ale tak *niezłaskawie, że odbija piłkę pod nogi nadbiegającego Niechciola, który uzyskuje w ten sposób prowadzenie dla Pogoni*.

Wyrównanie pada w 16 min. przez Reymana, który wyzyskał nieporozumienie w tyłach Pogoni. Teraz gra znowu ożywia się na pewien czas. Atak Wisły poczyną energiczniej pracować, przyczem większość akcji wychodzi z prawej strony, gdzie niestety Czulak źle centruje. Pogoń wycofuje chwilami 2 napastników do tyłu, jednak i pozostała trójka jest nadal niebezpieczna dla Wisły. W 29 min. wolny Czulaka tylko słabo palcami paruje Albański w bok, niestety brak kogoś, kto by

zecheiał dobić łatwą piłkę. Kisieliński kilkakrotnie przenosi nad bramką.

Mimo przewagi do końca zawodów, nie zdołała Wisła jej zaznaczyć cyfrowo.

Sędzia p. Nawrocki możliwy.

J. K.

Czarni-Lechja 3:2 (1:2).

Lwów, 2. sierpnia.

Walka dwóch ostatnich drużyn w Lidze wywołała wielkie zainteresowanie to też mimo ulewnej deszczu zgromadziło się na boisku Czarnych około 3.000 osób. W pierwszej połowie mimo deszczu gra toczyła się w szybkim tempie, po przerwie natomiast w zupełności straciła na wartości. Ciężkie warunki bardziej dały się odczuć graczom Lechji, którzy po pauzie szybciej się wyczerpali od przeciwnika. Lechja, mimo przegranej pozostawała niezłe wrażeń. Technicznie dorównywała Czarnym, a pod względem ambicji ich *przewyższała*, ustępując natomiast pod *względem taktycznym*.

Wielkim błędem pokonanych było *przedwczesne przejście do gry defenzywnej*, oraz przesunięcie Kobla na czwartego pomocnika, pociągnięcie tembardziej nie uzasadnione, że Czarni już od drugiej minuty po przerwie na skutek wykluczenia Czyżewskiego

grali w dziesiątkę.

Gra zwycięzców budziła poważne zastrzeżenia. W szczególności słabo przedstawiała się *linja pomocy*, która kurczowo trzymała się tyłów, zupełnie zapominając o zasadach ofensywnych. Jedynie Witkowski na środku pracował ambitnie. W obronie Czarnych dobrze grał Olejniczak, natomiast Chmielewski miał jeden ze „*slabych dni*”. Kasprzak zawił utratę obu bramek. Najlepszą linją gospodarzy był *napad*, który doznał *znacznego wzmocnienia*

przez wstawienie Łanki.

Byli kierownik ataku Legji, opierając swą grę na wysoko zaawansowanej technice, potrafił nadać swym partnerom *pewną myśl*. Trafne okazało się przesunięcie Kocha na prawe skrzydło, gdzie dzięki dobrym dośrodkowaniom i dzięki sile przebojowej, jest stale groźny.

Lechja *najlepszą linję miała w pomocy*. Szczególnie dobrze przedstawiał się Wasiewicz. Atak Lechji, zwłaszcza obaj skrzydłowi przeprowadzali często udatne akcje, dłużej jednak przy piłce nie potrafili się utrzymać. Z obrońców na pierwszy plan wybił się Oracz. Zborowski w bramce niezły, zawił utratę trzeciej bramki.

Przebieg gry.

Pierwsze minuty przynoszą szereg zmiennych ataków, Lechja przedostaje się dzięki szybkim podaniom pod bramkę Czarnych, napastnicy jej jednak nie mogą sobie dać rady z Olejniczakiem. Czarni forsują *przeważnie dobrze usposobionego Kocha*, którego centry są bardzo niebezpieczne. Ładnie przebiega się też Reyman, strzaly jego jednak *przeważnie idą w aut*. W obronie Lechji słabą formę wykazuje Pająk, który kolejno zawił dwa rogi. W 22 minucie zamieszanie pod bramką Lechji wykorzystuje Łanka, który przyjemnym strzałem w róg *uzyskuje pierwszą bramkę*. Czarni prowadzą bardzo krótko, gdyż już w 4 minuty później, *Aseniko wyrównuje*. W 22 minucie pada *druga bramka dla Lechji ze strzału Kruka*. Lechja ma teraz przewagę, napastnicy jej jednak nie potrafią sobie wyrobić dogodnych pozycji strzałowych. Pierwsza połowa kończy się 2:1 dla Lechji.

Po zmianie miejsc już w 2 minucie sędzia usuwa z boiska Czyżewskiego za *rozmyślne kopnięcie Kruka*. Zdaje się, że Lechja nie tylko potrafi utrzymać wynik, lecz go jeszcze podwyższy, tymczasem jednak drużyna zielonych pozwala Czarnym osiągnąć przewagę. W 14 minucie *piękna akcja Czarnych przynosi wyrównanie ze strzału Drzymały*. Również i punkt zwycięski jest jego dziełem. Rzut wolny bowiem bity przez Drzymałę Zborowski sam skierowuje do siatki. Ostatnie minuty gry mimo energicznych ataków Lechji nie przynoszą zmiany i ostatecznie zawody kończą się *szczęśliwym zwycięstwem Czarnych*, choć wynik remisowy byłby bardziej sprawiedliwy. Sędziował dr. Lustgarten.

Walka o piłkę na środku boiska. Z podniesioną ręką Zimmer, obok niego Skrynkowicz i Skowroński.

SENSACYJNA PORAZKA LEGJI

Ruch-Legja 5:4 (3:3).

Warszawa, 2 sierpnia.

Drużyny wystąpiły w nast. składach: **Ruch**: Mazur, Kacy, Kusz, Dziwisz, Badura, Zorzycki, Urban, Buchwald, Peterek, Sobota i Włodarz. **Legja**: Skwarczyński, Martyna, Jesionka, Schaller, Cebulak, Nowakowski, Rostkowski, Przeździecki, Nawrot, Ciszewski, Wypijewski.

Rozegrany na stadionie Legji mecz, wykazał niespodziewanie

doskonałą grę drużyny śląskiej,

która wygrała zawody z groźną w tym dniu Legją zupełnie zasłużenie, prowadząc przez cały czas grę otwartą i przy stanie 5:3 na swą korzyść po przerwie, nie przystąpiła do „murowania”, jak to zwykle wydarza się w podobnych sytuacjach, lecz przez cały czas atakowała w dalszym ciągu bramkę Legji, stwarzając szereg groźnych sytuacji.

Być może, że fakt ten zdecydował o zwycięstwie Ślązaków, albowiem w razie „murowania” bramki przez Ruch, Legja mogłaby ostatecznie wyrównać. Drużyna Ruchu nie posiadała zupełnie słabych punktów. Grała przez cały czas szybko a niezwykle ambitnie. Gracze jej szli ostro na każdą piłkę, a ponieważ pod względem szybkiego startu bezwzględnie górowali nad przeciwnikiem, przewagę przeto mieli bezsporną. Niezwykle szczęśliwie grał bramkarz

Mazur,

który cały szereg bardzo niebezpiecznych sytuacji podbramkowych wyjaśnił wprost brawurowo. Może za często stosował on wybiegi, jednak ani razu nie można mu było zarzucić błędu. Wśród obrońców Kacy był nieco słabszy od swego kolegi, jednakowoż obaj dawali sobie bardzo dobrze radę z napadami Legji. W linii pomocy środkowy Badura był lepszy od Dziwisza, a w każdym razie od Zorzyckiego. Wszyscy trzej imponowali ofiarnością. W napadzie Peterek pokazał swą wysoką klasę, orjentując się doskonale w każdej sytuacji. To też wraz z Sobotą stwarzał on bardzo groźne sytuacje i często strzelał. Skrzydłowy Urban był znacznie lepszy od Włodarza.

Legja miała znacznie więcej słabych punktów, niż Ruch. Przedewszystkiem bramkarz Skwarczyński, na którego konto zapisać należy bodaj 50% przegranej, był może najslabszym graczem na boisku. Dwie bramki, które padły po przerwie zawińi on wyraźnie, decydując tem samem o przegranej. Poza tem wszelkie piłki łapał bardzo niepewnie i kilkakrotnie wybiegał niepotrzebnie. W obronie Martyna był lepszy od Jesionki, który nie specjalnego nie pokazał. Jego „wycieczka” do napadu na 10 minut przed końcem na nie się nie przydała. W pomocy Schaller przewyższał o klasę swoich kolegów i Włodarza unieszkodliwił kompletnie. Cebulak do przerwy grał bardzo dobrze, po przerwie natomiast opadł już na siłach. Nowakowski przechodzi obecnie okres słabej formy. W napadzie bardzo przyjemnie zadziwił Rostkowski, który był lepszy od Rajdka. Nawrot bawił się za dużo, co przyczyniło się też na niekorzyść jego drużyny. Ciszewski do przerwy bardzo dobry, potem słabszy, podobnie jak wszyscy napastnicy. W każdym razie drużyna Legji nie miała swego najgorszego dnia, przeciwnie grała bardzo dobrze i przy większym szczęściu mecz z pewnością rozstrzygnąłaby na swą korzyść.

Mecz rozpoczyna się od ataku Ruchu, przyczem daleki strzał Peterka idzie w aut. W 4-tej minucie Sobota otrzymuje na polu karnem piłkę i strzela szybko pod rękami Skwarczyńskiego. Wyrównanie następuje już w tej samej minucie, a mianowicie Ciszewski z centrum Rostkowskiego strzela głową wyrównującą bramkę. Następują znowu ataki Ruchu, Martyna dwukrotnie bardzo ładnie ratuje w niebezpiecznych sytuacjach. Ruch gra coraz lepiej i ataki jego stają się coraz groźniejsze. W 11-tej minucie przedziera się Ciszewski i dolnym strzałem zdobywa prowadzenie dla drużyny warszawskiej. Widownia jednak nie długo czeka na wyrównanie. Cztery minuty później Peterek wypuszcza piłkę Urbanowi, a ten celnie centruje, piłkę dostaje znowu Peterek i dalekim strzałem zdobywa drugą bramkę dla Ruchu. Następuje cały szereg grznych sytuacji pod bramką Ruchu, bardzo ładnie wyjaśnionych

przez Mazura i obu obrońców. W 23-ciej minucie Przeździecki wykorzystuje nieporozumienie obrońców Ruchu i strzela trzecią bramkę dla Legji. Znowu atak Ruchu i Peterek marnuje dwie pewne pozycje. W 38-mej minucie Przeździecki przytomnie strzela na bramkę, jednak poprzeczka ratuje sytuację. W 41-szej minucie Urban niespodziewanym dalekim skośnym strzałem wyrównuje.

Po przerwie Ruch nadal znajduje się w przewadze i strzela przez Peterka i Włodarza w 2-giej i 4-tej dalsze 2 gole. Po 15-tu minutach Legja rozpoczyna atakować, a w 21-szej minucie Nawrot strzela bez skutku. Następnie Mazur ratuje dwukrotnie. W 25-tej minucie pada bramka dla Legji nieuznana, wskutek faulu na bramkarza. Ruch nadal utrzymuje grę otwartą, a dwukrotnie w 25-tej i 40-tej minucie ma okazję do podwyższenia wyniku. W 44-tej minucie niespodziewany nieszcześliwy strzał „samobójczy” Kacego ustanawia ostateczny wynik meczu.

Henryk Reyman, znany kierownik ataku Wisły, wykazuje w tym roku znowu doskonałą formę.

Liga Śląska.

Katowice, 2 sierpnia. (Mik) Niedzielne wyniki zawodów nie przyniosły właściwie w Lidze śląskiej żadnych zmian. Nadal prowadzi Naprzód (Lipiny), mając równą ilość punktów z Amatorskim K. S.

Poszczególne wyniki były następujące: Naprzód (Lipiny) — K. S. Chorzów 3:2 (2:2), Policyjny K. S. — Orzeł (Wielowiec) 3:1 (2:1), I. F. C. — Sturm (Bielsko) 4:3 (2:3), Amatorski K. S. — BBSV (Bielsko) 7:4 (3:2).

Piłka nożna zagranicą.

Berlin, 2 sierpnia. (Rg) W ramach jubileuszowego turnieju błyskawicznego, zorganizowanego przez Polityjny Związek Sportowy, rozegrano następujące mecze piłki nożnej: Admira (Wiedeń) — Hertha (Berlin) 1:1, Tennis Borussia — Admira 2:0, Admira — Policja 3:0, Hertha — Tennis Borussia 2:1, Hertha — Policja 4:2, Tennis Borussia — Policja 0:0. Pierwsze miejsce zajęła Hertha przed Admirą i Tennis Borussia.

Białogrod, 2 sierpnia. (Tel. wł.) Jugosławia — Czechosłowacja 2:1 (1:0). Czesi grali z pierwszym „garniturem” zawodowców.

Zagrzeb. (Tel. wł.) Građański — Illiria 1:1.

Debreczyn. (Tel.) Attila — Bastia 4:1. Mecz kwalifikacyjny. Attila utrzymała się w klasie A.

Mistrzostwa klasy „A”.

Kraków.

MISTRZOSTWA A KL. KZOPN. Ubiegły tydzień obfitował w szereg spotkań, które jednak rozstrzygnięcia co do tytułu mistrza jeszcze nie przyniosły.

We czwartek odbyły się następujące spotkania: Wawel pokonał Olszę 4:1, osiagając temsamem równą ilość punktów z Podgórzem. Ponieważ równocześnie Korona uzyskała w spotkaniu z Krowodrzą dalsze dwa punkty, przy wyniku 2:0, przeto i ona stała się wyraźnym kandydatem do tytułu.

W niedzielę najważniejszym było spotkanie dwu drużyn z Zawiszy, tj. Podgórze i Korony, które zakończyło się zwycięstwem Korony w stosunku 2:1. Wynik ten wysunął Koronę na czoło tabeli przed Podgórze i Wawel, które to drużyny spotkają się jeszcze dodatkowo w najbliższym tygodniu w dogrywce 19-minutowej. Ona też zadecyduje o tytule mistrza. Ewentualna nie rozegrana, zresztą bardzo prawdopodobna, da wszystkim trzem partnerom po 19 punktów. Najkorzystniejszy jednak stosunek bramek Podgórze, dałby mu w tym wypadku tytuł mistrza, Wawel zwyciężył Zwierzyniecki K. S. 2:0. Krowodrza po zwycięstwie nad Legją w stosunku 4:1 wysunęła się definitywnie przed Olszę, która mimo zwycięstwa nad Makkabi w stosunku 5:1, ulegnie spadkowi do klasy B.

Niemniej interesująco przedstawia się kwestja mistrza drugiej grupy. Wisła, mająca dotąd najwięcej szans na tytuł, uległa Tarnowii 0:7, co pozbawiło ją widoków na zdobycie tytułu. Garbarnia, uzyskawszy remis w spotkaniu z Cracovią 1:1, prowadzi obecnie w tabeli. Definitywne rozstrzygnięcie padnie dopiero w spotkaniu Tarnowii z Cracovią. Zwycięstwo jednej z nich da jej równocześnie mistrzostwo lepszym stosunkiem bramek przed Garbarnią.

Tabele obu grup przedstawiają się następująco:

I. GRUPA:

Nazwa klubu	Gier	Punktów	Bramek
Korona	14	19	25:20
Podgórze	13	18	28:13
Wawel	13	18	24:12
Makkabi	14	14	21:22
Legja	14	13	22:30
Zwierzyniecki	14	10	23:24
Krowodrza	14	10	21:29
Olsza	14	8	19:33

II. GRUPA:

Nazwa klubu	Gier	Punktów	Bramek
Garbarnia	10	13	19:17
Wisła	10	12	29:20
Tarnovia	9	11	29:16
Cracovia	9	11	18:14
Fablok	9	9	13:15
Jutrzenka	9	—	12:38

Łódź.

MISTRZ. KL. A. Hakoah—Widzew 5:1. Mecz ten należał do najszcześliwszych w sezonie dla Hakoahu, który pierwsze trzy bramki zdobył dzięki niezwykle przypadkowemu, gdy natomiast Widzewowi nie się nie udawało. Strzelcami dla Hakoahu byli Ehrenberg (2) Kahan, Szarakowiak i jedna samobójcza. Ł. T. S. G. — Ł. K. S. I. B. 5:1. Ł. T. S. G. miało do czynienia z mocno osłabionym przeciwnikiem, to też zwyciężyło bez trudu. Strzelecki K. S. — Kaliski K. S. 3:0. Trudności finansowe spowodowały, iż Kaliski K. S. nie mając już żadnych szans na utrzymanie się w kl. A. na zawody nie przybył oddając w ten sposób w. o. punkty.

Turyści—Burza 2:1. Turyści grali z wielkim pechem, który sprawił iż tylko dwa strzały prawoskrzydłowego Michalskiego ugrzęzły w siatce. Turyści nie wykorzystali rzutu karnego Burza natomiast miała słaby dzień P. T. C.—Orkan 5:3. Obecnie Łódź ma dwóch kandydatów na mistrza tj. Ł. T. S. G. i Hakoah. Szanse ich są równe. Niewiadomo również która drużyna, obok Kaliskiego K. S. spadnie do B. klasy. (Spadają dwie drużyny).

TABELA MISTRZOSTW KL. A. 1) Ł. T. S. G. 27 pkt. 19 gier 2) Hakoah 25 pkt. 18 gier, 3) Orkan 23 pkt. 18 gier, 4) Ł. K. S. I. B. 20 pkt. 17 gier, 5) W. K. S. 20 pkt. 18 gier, 6) Widzew 18 pkt. 18 gier, 7) Turyści 15 pkt. 18 gier, 8) Strzelecki K. S. 15 pkt. 19 gier, 9) Burza 15 pkt. 18 gier, 10) P. T. C. 15 pkt. 17 gier, 11) Kaliski K. S. 4 pkt. 17 gier.

TABELA LIGOWA.

NAZWA KLUBU	Cracovia	Wisła	Legja	Polonia	Warta	Garbarnia	Pogoń	Ruch	Czarni	Ł. K. S.	Warszawianka	Lechia	Ilość gier	Zwycięstw	Nierozstrzygn.	Przegranych	Strzelone	Stracone	Ilość punktów	Miejsce w tab.
Cracovia		1:4	1:4	2:2	1:1	0:0		4:1	3:1	1:4	1:6	3:1	11	3	3	5	18	26	9	X
Wisła	4:1		0:1	3:1		1:2		2:2	6:2	5:1	4:1	1:2	13	8	2	3	38	18	18	I
Legja	4:1				4:1	0:0	1:2	1:0		1:3	2:4		12	7	—	5	30	20	14	IV
Polonia		1:0		8:1	4:1	0:2		4:5	2:1			1:2	11	4	1	6	20	26	9	IX
Warta	2:2	1:3				0:4		5:0		6:0	1:2		11	7	—	4	32	17	14	III
Garbarnia		0:0		0:1	1:0	7:0	6:1		2:0			4:1	11	5	3	3	20	9	13	V
Pogoń	1:1		0:1	2:0				6:1	2:1	4:1			12	7	3	2	25	17	17	II
Ruch		2:2	2:1		1:0				2:1		5:1	5:1	12	7	3	2	25	17	17	II
Czarni	1:4	2:6	5:4		1:6				2:1		0:2		12	5	2	5	24	30	12	VI
Ł. K. S.		1:3	1:5	1:2	0:5		1:6	1:2		1:1	1:0	3:2	12	4	1	7	18	30	9	XI
Warszawianka		4:1	2:3	3:1	2:3		3:1				1:4		12	4	1	7	21	25	9	VIII
Lechia				0:6	1:4	1:5		0:1	4:1		0:4		12	5	—	7	28	33	10	VII
		2:1	2:1	2:1		1:5	0:5	2:1		1:5			13	4	—	9	18	41	8	XII

UWAGA: Cyfry w polach ciemnych oznaczają wyniki uzyskane na własnym boisku.

Drużyna Lechji łódzkiej.

TRIUMF MOTOCYKLA.

kierowców o klasie europejskiej. Nie mamy poza kilku może wyjątkami kierowców, którzyby opanowali technikę jazdy tak, jak ją opanowują kierowcy zagraniczni. Jazda na motocyklu jest ciemną sferą trudniejszą, aniżeli jazda rą samochodzie. Szczególnie jeżeli chodzi o jazdę szybką, sportową. Chcąc jechać dobrze i szybko na motocyklu, trzeba nie tylko maszyny, nie tylko drogi — ale przede wszystkim umiejętności jazdy.

Motocyklizm jest sportem młodym! Motocykl jest tani, nie potrzebuje wielkich nakładów w zakresie garażowania, materiałów pędnych, gum i. d. Podatki są minimalne. Motocykl jest dziś dostępny dla każdego średnio zarabiającego młodego człowieka. Możliwość zadowolenia jest w tym pięknym sporcie pierwszorzędna.

Wielkie zalety sportu motocyklowego.

I tu właśnie podkreślić należy wielkie znaczenie wychowawcze motocyklizmu i to z punktu widzenia przysposobienia wojskowego, przygotowania obywatela do zadań obrony państwa. Przyszła wojna będzie w wysokim stopniu wojną motorową, samochody i traktory na ziemi, aeroplany w powietrzu będą nowoczesnymi maszynami walczącymi. Znajomość techniki, znajomość maszyny, oswajanie się z motorem, umiejętność zaradzenia prostym defektem mechanicznym maszyny — to właściwości nadzwyczaj cenne dla przyszłego żołnierza.

Pozatem motocyklista jest w przeważnej

Od lewej strony góry nadół: fragment szosy podkrakowskiej, 2) fragment z wielkich wyścigów motocyklowych na przełaj w Anglii, 3) rekordista motocykli, świąta Niemiec Henne w momencie rekordowego wyścigu, 4) moment z wyścigu szosowego pod Berlinem, 5) znany motocyklista krakowski Rychter na trasie wyścigu pod Krakowem. Od lewej strony od dołu wielkie wyścigi motocyklowe „Real Trial” w Anglii, u góry na prawo: fragment wyścigów motocyklowych na przełaj w Niemczech.

Jesteśmy w ostatnich dwu latach świadkami zwycięstwa motocykla nad samochodem w polskim sporcie motorowym. Przez szereg lat motocykl był kopciuskiem, o którym nie słyszano się nawet, za wyjątkiem jakichś torowych zawodów kolarskich, gdzie „katem” odbywały się biegi motocyklowe na torach kolarskich. Nie był to sport motocyklowy — bo przecież torowe nie dopuszczają do rozwinięcia szybkości, jakimi dysponują nowoczesne motocykle. Poza tym nie było w Polsce maszyn odpowiednich, nie było przede wszystkim kierowców. Sport motorowy był luksusem — a kto decydował się na luksus, ten decydował się już na samochód. To też w czasie, gdy wyścig Tatrzański i rajdy AP stały na wysokim poziomie międzynarodowej konkurencji — o sporcie motocyklowym w Polsce jeszcze nie było mowy.

Dziś sprawa przedstawia się wprost odwrotnie. Sportem, który w Polsce ściąga największe ilości widzów — sportem, który dziś jest tak postawiony, że każda jego impreza może liczyć na powodzenie materialne — co jest chyba najlepszym dowodem popularności — jest sport motocyklowy. Ostatnie „Grand Prix” zawody na torze w Poznaniu, próba „Tourist Trophy” koło Wisły — wszystko to są imprezy udane, imprezy popularne, nie tylko przez liczny start — ale także przede wszystkim przez to, że ilość motocyklistów w Polsce powiększyła się nagle znacznie i zwolenników tego sportu przybyło. Na imprezy, odbywające się w Beskidach Śląskich przyjeżdżają motocykliści z całej polski kraju, z miejscowości nieraz o 100 i więcej kilometrów odległych. Motocykl w ostatnich latach — mimo kryzysu stał się popularnym.

Zły stan dróg przeszkodą w rozwoju motocyklowym.

Coprawda warunki są u nas jeszcze dalekie od tego, by sport motocyklowy mógł się rozwijać tak, jak powinien. Drogi są nadal fatalne — i przez to rozwój motocyklizmu napotyka na nieprzezwyciężone trudności. Polska jest krajem o dość rzadkim zasiedleniu. Motocykl — jako praktyczny środek lokomocji w życiu codziennym znajduje stosunkowo niewielkie zastosowanie. Używa się go przede wszystkim, jako środka lokomocji turystycznej lub sportowej, jako przedmiotu luksusu i przyjemności. A ponieważ jeżdżenie po drogach polskich na motocyklu nie jest żadną przyjemnością — przez długi jeszcze czas motocykl nie będzie tak popularny, jakim być powinien.

Dobrym dowodem tej tezy jest fakt, że środowiskiem, w którym motocyklizm doszedł bezsprzecznie do najwyższego rozwoju — jest w Polsce Śląsk, jedyna może okolica naszej Ojczyzny, posiadająca zwartą sieć dobrych dróg. Już w Krakowie, mimo dużego postępu naprzód niema takiego rozwoju, jaki mógłby być. Stan dróg jest decydujący dla słabego rozwoju motocyklizmu w samym Krakowie — mimo, że Kraków posiada wszelkie warunki dla rozwoju motocyklizmu, wielkie skupienie młodzieży i wspaniałe, jedyne w swoim rodzaju położenie, pełne najpiękniejszych możliwości turystyki motorowej.

Dopóki jednak drogi się nie poprawią, dopóki przynajmniej połączenia Kraków-Katowice, Kraków-Zakopane oraz Kraków-Bielsko, Kraków-Bochnia i Kraków-Sącz nie znajdą się w takim stanie, by na nich motocyklem bez obawy połamania kości jeździć było można, dopóty motocyklizm zaw sze będzie na terenie krakowskim kulał.

Nie mamy poza tym jeszcze w Polsce

ilości wypadków namiętnym turystą i cechuje go serdeczny i głęboki stosunek do kraju. Nikt tak nie zna każdej małej miejscowości, wszystkich przejazdów i dróg, jak motocykliści. Maszyny cierpliwie milczą, ale gdyby miały opowiadać, dowiedzielibyśmy się ze zdumieniem, gdzie i po jakich bezdrożach kierowcy motocykli potrafili przeprowadzić swe „stalowe rumaki”. Takich ludzi, zahartowanych, szybko się orientujących, zdecydowanych potrzebuje społeczeństwo — takich daje mu motocyklizm, traktowany jako sport i turystyka.

Kraków i Śląsk mają najlepsze widoki rozwoju. Wspomnieliśmy już wyżej o wielkich imprezach motocyklowych, jakie w tym roku zaznaczyły rozwój motocyklizmu w Polsce. Trzeba

tu jednak podkreślić, że dwa szczególnie środowiska w przyszłości staną się ojczyzną motocyklowego ruchu w Polsce; mamy tu na myśli *Kraków* i *Śląsk*. Bliskie sobie, posiadające częściowo (Śląsk) najlepsze drogi w Polsce, gęste zaludnienie, już dziś największą ilość motocykli, — z drugiej strony (Kraków) mają najuspokajalsze warunki rozwoju turystyki motorowej, cudne okolice, niezbyt długie a bardzo interesujące tury, gęstą sieć połączeń drogowych, piękne wycieczki za granicę kraju, odpowiednia ilość dobrych garaży i stacji zajeżdżnych wraz z punktami obsługi. — Motocyklizm w Polsce na terenie południowo-zachodnim rozwija się pierwszorzędnie. Trójkąt szos pod Katowicami, tor w Mysłowicach, tor Tourist Trophy w Wiśle i wspaniały a niestety mało znany tor okrężny na Bielanach pod Krakowem, wreszcie tradycyjny już wyścig do Morskiego Oka, raid pętlicowy i raid jesienny na regularność — to seria imprez, które z motocyklistów krakowskich i śląskich potrafią zrobić pierwszorzędných zawodników.

Motocyklizm a automobilizm.

W parze z rozwojem motocyklizmu, którego doniosłość możemy dopiero wtedy ocenić, gdy zanalizujemy warunki ekonomiczne, w których się on zaznacza — idzie upadek sportu samochodowego. W roku bieżącym mieliśmy właściwie w Polsce tylko jedną wielką imprezę — wyścig Lwowski. Znosi się obecnie na drugą: wyścig Tatrzański. Wiemy doskonale i nie jest to w najmniejszym stopniu tajemnicą, że t. zw. zainteresowanie kierowców imprezą lwowską pozostawało w prostym stosunku do wypłacanego przez Małopolski Klub Automobilowy „startowego”.

Większość kierowców krajowych i prawie wszyscy zagraniczni otrzymali za start we Lwowie kwoty od kilkuset do kilku tysięcy złotych. To też powodzenie sportowe imprezy było pierwszorzędne. W Zakopanem sytuacja musi się przedstawiać analogicznie. Zresztą „sportowcy” samochodowi oświadczyli już na początku sezonu, że bez startowego 1.500 zł. od maszyny sportowej, a 3.000 od wyścigowej w wyścigach startować nie będą. Sprawa w automobilizmie została jasno i otwarcie postawiona: „Nie stać nas na kosztowny sport automobilowy. Jeżeli chcemy go utrzymywać — musimy poświęcić na to odpowiednie środki”.

Oznacza to zupełny upadek sportu samochodowego. Nie pozostaje nam nic innego, jak stwierdzić, że zapał i dobra wola nie wystarczają. Nie mamy dziś pieniędzy na automobilizm. Dobrze — pamiętajmy o tem, że jest to sport dziś dla Polski za drogi. A że sporty motorowe znajdują jednak wielkie zainteresowanie w naszym społeczeństwie — sport motocyklowy wysuwa się znowu na pierwsze miejsce.

Jest to zresztą symptomatyczne dla obecnego przesileniowego okresu. Cieszymy się przynajmniej z jednej okoliczności; w Krakowie rozumiemy sytuację i tak raid pętlicowy K. K. A. jak i wyścig Tatrzański są imprezami tak motocyklowymi, jak i samochodowymi. Niestety, gorzej przedstawia się sytuacja na Śląsku i we Lwowie, gdzie w wyścigu lwowskim skasowane biegi motocyklowe, a Śląski Klub Automobilowy śpi „snem sprawiedliwego”, grzebiąc piękną tradycję i pozwalając się zupełnie na polu sportowym dystansować motocyklizmowi.

ŚWIETNE ZWYCIĘSTWO NASZYCH WIOŚLAREK W ANGLIJI.

Czwórka Warszawskiego Klubu Wioślarek na wodach Tamizy. Od lewej strony: Strausówna, Chablewska, Gaszczyńska, Honckiewiczówna i sterniczka Kożuchowska.

(Wł. korespondencja „Raz dwa trzy”).

Londyn, 1 sierpnia.

Wizyta Angielek przed dwoma laty w Warszawie, stała się powodem do zorganizowania rewizyty polskich wioślarek w Anglii. Angielki postanowiły dołożyć wszelkich starań, aby rewanż ten wypadł dla nich korzystnie. W Warszawie, jak wiadomo, Angielki przegrały w czwórkach, wygrywając jedynie jedynek. Oprócz bardzo intensywnych treningów, zarządzono nawet eliminacyjne regaty tak dla czwórek, jak i dla jedynek przy czym w zeszłym tygodniu miałem sam możliwość towarzyszenia w łodzi sędziowskiej finałowi eliminacji czwórek.

Eliminacja czwórek.

Do boju stanęło osiem klubów, po przedbiegach i półfinale do rozgrywki finałowej weszły trzy osady: „Isleworth”, „Steward” i „St. Georges”. Bieg ten był małym świętem miejscowym, sporo entuzjastów wioślarstwa zebrało się na „towing path”, (przybrzeżnej drodze) i wszystko to wyprawiało straszne wrzaski, przynaglało swych faworytów.

Centrum ruchu wioślarskiego.

Tak jak w Warszawie most Pomiatowski, tak w Londynie Putney Bridge, jest sercem wioślarstwa Londynu, a może nawet całej Anglii. Wszystkie wielkie, stare kluby, jak grzyby, jeden obok drugiego zajęły prawy brzeg Tamizy. Most ten zresztą leży również na szlaku wielkich regat dorocznych Oxford-Cambridge. Fabryki łodzi Phelps i Sims. Nam w Polsce zdawałoby się, że są to potężne budynki o tysiącach robotników, akarach ziemi, maszynach, dźwigach, kolejach obwodowych itd. Otóż nie, są to male budy, nie większe od warsztatów WTW w Warszawie, może zatrudniające tylko trochę więcej ludzi i bardzo czynne przez przeciąg całego roku. Niestety cacka Sims nie mogą być wygrabiane masowo. Jest to indywidualna robota, wymagająca osobistego nadzoru „oncie Sims’a” — mimowoli przychodzi na myśl słynne skrzypce Stradivarius, każde z nich nosiły podpis wielkiego majstra.

Nie potrzebuję przypominać naszym czytelnikom nazwiska Phelps, głowy drugiej fabryki łodzi. Z dziada, pradziada, wszyscy Phelpsowie są skifistami (nawiasem mówiąc nazwa ta wcale w Anglii nie jest używana, do tego stopnia, że gdy się jej użyje, to przeciętny Anglik nie wie o jakiego typu łódź chodzi, sam bowiem mówi „scull”, „scullist”). Syn starego Phelps, którego wszyscy wioślarze Anglii nazywają „bossy” (to znaczy naczelniczek, szefek), dostąpił, jak wiadomo, zaszczytu zdobycia tytułu mistrza świata na scullu. Również jak jego bracia i siostry, pracuje mistrz świata zawodowców w fabryce ojca.

Finały eliminacji.

Ale wróćmy do tematu. W czwórkach zwycięską we finale została osada klubu „Isleworth”. Od startu aż do mety u mostu (około 1500 m) prowadziły wioślarki „Isleworthu” mocnymi długimi pociągnięciami, przy tempie średnio 30 uderzeń na minutę. Sliczny styl, doskonała waga. Nosek i szlak przypominają budowę Grabicką, dwójka i trójka — dwa olbrzymy raczej podobne do chłopców. Widać, że osada ta będzie groźnym przeciwnikiem dla naszej czwórki.

Jak się przedstawiały początki wioślarstwa kobiecego w Anglii?

Wioślarstwo kobiece w Anglii egzystuje, tak jak i w Polsce od pięciu, sześciu lat. Jeden ze znanych wioślarzy, któregoś z uniwersytetów, niejaki p. Furnewall, założył na Tamizie pierwszy klub wioślarek dla pracujących kobiet i klub ten dotąd nazywa się Furnewall, od nazwiska założyciela. Ruch ten nadzwyczaj się rozwinął w ostatnich paru latach. Kluby zaczęły powstawać jak grzyby po deszczu, o co w Anglii tak łatwo. W samym Londynie jest klubów kobiecych siedemnaście.

Sport ten należy do demokratycznych wśród kobiet angielskich. Wioślują bowiem przeważnie pracownice w magazynach, kelnerki wielkich restauracji i urzędniczki. Najslynniejszym i najliczniejszym jest klub „Lyons”. Jest to wielka firma, posiadająca tysiące restauracji od najtańszych do najdroższych, rozsianych

po całej Anglii. Dziesiątki tysięcy pracownic, młodych dziewczyn, dają możliwość doskonałego wyboru wspólnego materiału sportowego. Kelnerka „Lyonsa” nazywa się popularnie „Nippy”. Otóż ósemka takich „Nippy” jest najlepszą w Anglii i święciła niedawno triumfy na kontynencie.

Eliminacje jedynek.

Do eliminacyjnych regat stanęło osiem jedynek (Grabicka powinna być bardzo dumna). W pierwszym biegu zwyciężyła Taylor w doskonałym czasie 5:05. W drugim Chamberlen (przyszła triumfatorka eliminacji) w czasie 5:20, w trzecim Reddman zjechała tor wal-koverem, gdyż jej przeciwniczka Emmet wyczołgała się. W czwartym nie obeszło się bez awarii. Taylor (Furnewall) nie wytrzymała zabójczego tempa p. Gentry (sekretarki Angielskiego Związku Kobiet Wioślarek) i zemdlała na jakie sto metrów przed metą. Musieliśmy zabrać ją i łódź na motorówkę. Do półfinału stanęły Chamberlen z Taylor i Readman z Gentry. Z pierwszego wyszła do finału Chamberlen, z drugiego Gentry. Znow w półfinale musieliśmy ratować pannę Taylor, która, złapawszy „raka” wywróciła się (złe języki mówią, że umyślnie, gdyż widziała, że bieg przegrywa), jednak wkońcu wsiadła znow do łodzi i skończyła bieg.

Świetne zwycięstwo

W finale wygrała miss Enid Chamberlen z Furnewall Rowing Club doskonale zbudowana, w pięknym stylu, a w czasie 6:40.

Dziwne są te coraz gorsze czasy, zależą one jednak od prądu na rzece. Regaty bowiem odbywają się w górę rzeki z prądem przypływu, który ze względu na dosięgający kulminacyjnego punktu przypływ z morza coraz stawał się słabszy, wreszcie w momencie finału zupełnie się zatrzymał, finał więc odbywał się już jakby na stojącej wodzie.

Eliminacja Polek

Oddawna ustalono, że do Anglii pojadą członkinie Warszawskiego Klubu Wioślarek, które w r. 1929 były gospodyniami meczu Anglia-Polska w Warszawie. Jedynie więc wewnątrz klubu przeprowadzono selekcję najlepszych wioślarek, z których złożono reprezentacyjną najsilniejszą osadę w składzie: Honckiewiczówna (stroke) Gaszczyńska, Chablewska i Strausówna wraz ze sterniczką Kożuchowską. Osada ta wygrała w Bydgoszczy zaszczytny tytuł mistrzyni Polski, udawadniając, że wysłanie ich do Anglii jest uzasadnione, także ze względu na ich poziom sportowy, w którym górują nad resztą osad kobiecych.

W jedynekach p. Janina Grabicka, także z Warszawskiego Klubu Wioślarek, nie ma w Polsce godnej siebie przeciwniczki i bieg w Bydgoszczy, pozbawiony wprowadzie tytułu mistrzowskiego, wygrała bez trudu.

Skulistka polska p. Grabicka odbija od pomostu Klubu Wioślarek w Londynie.

Tak tedy w sobotę dn. 1 sierpnia na trasie biegu stanęły reprezentantki obydwu narodów do walki o pierwszeństwo. Z obydwu stron, jak to przedstawiliśmy, przygotowania były bardzo troskliwe i wskazywały, że obydwie strony przykładają do spotkania wielką wagę i chcą wygrać za wszelką cenę. K.

Zwycięstwo Polek.

Londyn, 2 sierpnia. (Tel. wł.)

Thuny publiczności zebrały się w sobotę dn. 1 sierpnia nad brzegami Tamizy, aby na odcinku sławnej trasy biegu Cambridge-Oxford, (1500 m., podczas gdy cała trasa ma 6840 m.), podziwiać walkę reprezentantek dwóch narodów. Między publicznością zauważyliśmy także i członków poselstwa Rzeczypospolitej Polski w Londynie z min. Skirmuntem na czele. Fakt ten dowodził, jaką popularnością cieszy się sport w Anglii i jak wielkie znaczenie propagandowe dla Polski posiada każda wizyta sportowców polskich w Anglii.

Bieg jedynek.

O godz. 6. pop. rozpoczął się bieg jedynek. Polskę reprezentuje p. Janina Grabicka z Warszawskiego Klubu Wioślarek, Anglię p. Enid Chamberlen z „Furnewall Rowing Club”. Od startu wysuwa się na czoło Angielka. Grabicka wiosłuje spokojnie, nie denerwując się prowadzeniem przeciwniczki. Około 700 m. Grabicka, po serii „mocnych” pociągnięć, dochodzi Angielkę, ta widocznie zdenerwowana, zaczyna źle sterować i zbliża się niebezpiecznie do toru Grabickiej. Arbiter, towarzyszący biegowi w motorówce, tradycyjnie, po trzykroć upomina miss Chamberlen, aby wróciła na swój tor. Niestety nerwy Angielki były już tak nieopanowane, że nie usłuchała wezwania sędziego i jeszcze więcej zbliżyła się do Grabickiej.

Wreszcie nastąpiło nieuniknione w tych warunkach zderzenie, (około 300 m. przed metą) Grabicka była już na przodzie i w momencie podjazdu otrzymała uderzenie prawem wiosłem przeciwniczki w swoje lewe. Oczywiście potrąceniem tem Grabicka została wyprowadzona z równowagi i na chwilę zatrzymała się, co wykorzystała Angielka wysuwając się na czoło. Będzie tymczasem dawać znak Grabickiej, aby kontynuowała bieg co też nieoficjalna mistrzyni Polski uczyniła. Na mecie różnica wynosiła ułamek łodzi na korzyść Angielki, gdyż Grabicka wskutek potrącenia straciła dużo terenu.

Nie mniej jednak zwycięstwo zostało przez arbitra przyznane Grabickiej, który w zupełności na nie sobie zasłużyła. Angielka w myśl regulaminu została dyskwalifikowana.

Triumf w czwórkach.

Następnie od godz. 7 odbył się bieg czwórek i to odbył się znacznie spokojniej. Od startu prowadziła bieg czwórka angielska klubu „Isleworth”. Lecz prowadzenie to trwało nie długo, gdyż od połowy toru osada polska mocnymi długimi pociągnięciami wyrównała i zaczęła wyprzedzać Angielki.

Na mecie różnica wynosiła dwie i pół długości. Osada angielska przybyła kompletnie wyczerpana, Polki natomiast były jeszcze zupełnie niezmeżone. Osadę Polską stanowiła czwórka Warszawskiego Klubu Wioślarek w składzie: sterniczka Kożuchowska, „stroke”: Honckiewiczówna, Gaszczyńska, Chablewska i Strausówna.

Czas osady polskiej wynosił 4:45, jest to czas doskonały i świadczy o wysokim poziomie osady polskiej, która w chwili obecnej nie ma równej sobie na całym świecie.

Publiczność obydwoma zwycięstwami Polski była zachwycona i oklaskom i okrzykom nie było końca, przy czym słyszano się ustawicznie słowo „Warszawa”, „Warszawa”, wymawiane na sposób angielski.

Na przystani oczekiwali polskie osady min. Skirmunt, który wyraził dzielnym wioślarkom podziękowanie, za tak świetne reprezentowanie sportu polskiego na wodach Tamizy.

Wieczorem w niedzielę Polki były podejmowane przez Angielskie wioślarki uroczystym bankietem. Serdeczny nastrój niewątpliwie zachęcał do dłuższej zabawy, lecz termin następnych biegów: poniedziałek 3-go sierpnia, nie pozwalał na to.

NA RUBIEŻACH RZECZYPOSPOLITEJ.

Zdawaćby się mogło, że żołnierze K. O. P., strzegący granic Państwa na styku pięciu państw sąsiednich, a na przestrzeni 2.200 km., zaabsorbowani ciężką, niemal frontową służbą, nie znajdują potrzebnego czasu do ćwiczeń i zaprawy sportowej. Rzecz jednak w istocie przedstawia się zgoła inaczej. Wśród żołnierzy K. O. P. bije życie sportowe bardzo silnym tętnem. Na pograniczu istnieją zaopatrzone sale gimnastyczne, boiska sportowe, tory wyścigowe etc.,

na których żołnierz pod kierunkiem egzaminowanych instruktorów uprawia różne gałęzie sportu, jak sport wojskowy, lekką atletykę, gry sportowe, pływactwo, narciarstwo, tenis, szermierkę, boks, strzelectwo, sport konny etc., osiągając zadowalające wyniki. Ustanowienie Państwowej Odznaki Sportowej (P. O. S.) odbiło się silnym echem w szeregach K. O. P., czego dowodem są organizowane okresowe próby sprawności fizycznej.

W okresie ostatnich 2-ech lat ufundowano 186 kosztownych nagród przechodnich, t. j. takich, które stają się własnością danego oddziału dopiero po trzykrotnym kolejnym jej zdobyciu lub po pięciokrotnym zdobyciu z przerwami. Nagród zaś jednorazowych t. zw. indywidualnych, rozdano aż 1427 sztuk. Nagrodami temi były: dyplomy, żetony (brązowe, srebrne i złote), szable, pistolety, flowery, busole, latarki elektryczne, aparaty fotograficzne, maszynki do strzyżenia, aparaty do golienia, papierosnice, popielniczki, popiersia, figury brązowe, puchary, walizki, zegarki, scyzoryki, przyciski na biurka, kałamarze, plakiety, albumy etc.

Fundatorami nagród są oprócz władz wojskowych również władze cywilne, Komitety Wychowania Fizycznego, prywatne firmy i przed-

siębiorstwa kresowe. Zawody nie odbywają się w zamkniętych ramach oddziałów, ale mają charakter ogólnego święta sportowego, w którym uczestniczy miejscowa ludność i lokalne władze. W ten sposób żołnierz K. O. P. jest na wschodnich rubieżach nie tylko propagatorem kultury polskiej i idei państwowej, ale również krzewicielem szczytnego hasła „W zdrowym ciele zdrowy duch”.

Józef Wł. Kobylański.

Amol to zdrowie!

Amol to siła!

Amol wygodą w podróży!

Amol orzeźwia!

Amol jest wszędzie do nabycia!

Od góry: Najlepszym terenem kąpieli jest jezioro Trockie, gdzie żołnierze K. O. P. mogą się uczyć pływać.

Lekkoatletyka wchodzi w zakres obowiązującego wyszkolenia.

Żołnierze K. O. P. uprawiają z zamiłowaniem sport konny.

W kole: Rzeka Mereczanka pozwala na uprawianie wioślarstwa.

Od góry: Poranna gimnastyka kompanji K. O. P.

Fragment z zawodów wojskowo-sportowych K. O. P.

W K. O. P. są także amatorzy boksu.

PRZED STARTEM MISTRZOWSKIM NASZYCH „GRUBYCH RYB“.

Mistrzostwa Polski w pływaniu doczekały się tego roku „małego jubileuszu“ — odbędą się one bowiem po raz dziesiąty z kolei. Dziesięć lat — nie jest to naprawdę zbyt wielki okres czasu — w każdym jednak razie zaprzeczyc nie można, że w polskim sporcie pływackim oznaczają tę latą całą jego dotychczasową historię, jeżeli nie będziemy liczyć skromnych tu i ówdzie porywów. Korzystamy przeto z owego małego jubileuszu dziesięciolecia i przypomnieć chcemy pokrótce — niezbyt zresztą odległe czasy i niewielką historię dziesięciu dotychczasowych mistrzostw, aby przy tej sposobności z niewątpliwą przyjemnością stwierdzić, że pływanie nasze zrobiło istotnie ogromny krok naprzód i że postęp jego był w tym czasie stosunkowo nawet większy, niż w wielu innych gałęziach polskiego sportu.

Przed dziesięcią laty.

Cofnąć się więc musimy do czasów pierwszych mistrzostw. Były to czasy, w których jeden z najgorliwszych działaczy sportu pływackiego w Polsce, dziś zresztą nadal czynny — miał jeszcze włosy na głowie i to w ilości takiej, że zdawało się, iż starczy mu ich conajmniej na duży jubileusz. Tymczasem losy zrzuciły inaczej, a może i troski o rozwój polskiego pływania sprawiły, że w gronie głów naszych arbitrow pływackich, jedna specjalnie jaśnieje, jak gwiazda pierwszej wielkości, z każdym rokiem coraz jaśniej.

Pierwsze mistrzostwa warto wspomnieć. Odbłyły się one w Warszawie na Wiśle, przyczem święcił triumf pewien znakomity pomysł, aby bieżącą wodę przelicyt na stojącą i dojść w ten sposób do ustalenia pierwszych naszych rekordów. Długi był potem o to spór, dziś już pokryty zapomnieniem pyłem, a nawet z perspektywy dziesięciolecia nieco komiczny, ale podówczas żywo poruszył on umysły i wzbudził długie rozmowy o nim oraz polemiki. Rekordów, rzecz jasna, w takich warunkach nie mogło być i trzeba było poczekać z nimi do następnego roku, w którym też zapisano pierwsze pozycje tabeli.

Kraków organizuje pierwszy możliwe mistrzostwa.

Opozycyjny w stosunku do bieżącej wody Kraków, objął na następny rok (1923) organizację mistrzostw. Na owe czasy były to zawody doskonałe, które stały się przykładem wzorowej imprezy pływackiej. Od tego też czasu, z każdym rokiem organizacja pływackich zawodów w kraju poprawiała się i dziś mistrzostwa Polski w pływaniu bywają stale jedną z najlepiej w Polsce organizowanych imprez sportowych.

Basen był wtedy w Krakowie naprawdę nieregularny, metry wypadły wskos pływani, dystanse nie były podzielone przez regulaminową długość normalnej pływalni, ale entuzjazm pokrywał braki i publiczność przybyła tłumnie, jakoteż odpowiednio zareagowała prasa.

Ówczesne wyniki.

Wyniki ówczesne budzą dziś naprawdę uśmiech politowania. Aby jednak zrozumieć, od czego zaczynał się i to właściwie, nie przed dziesięcią, lecz przed dziewięcią laty, warto ważniejsze z nich wymienić. Tak więc 100 m. w owym czasie robił mistrz w

Znakomita zawodniczka Skrzyszowska w skoku do wody.

1:28.6, czterysta metrów zdobyto aż w 7:21.8 (warto wspomnieć, że wówczas wynik ten był jednym z lepszych i zwycięzca był wtedy o klasę lepszy od swych konkurentów), 100 m. na wznak dało czas 1:44.8, 200 m. klasycznym 3:38.4 itd. Jeśli o panie idzie, to setka wyglądała 2:03.4, czterysta metrów 9:13.5 itd.

Cóż mówić zresztą o zawodach, na których nikt prawie nie znał zasad stylu, gdy na erabla pokazywano palcami, jako na dziwotwistość, gdy z wieży skakano „trupka“ jako skok nader trudny itd. Widowało się i takie obrazki, że zawodnik pływający dłuższy dystans, odżywał się solidnie na nawrotach czekoladą i groził swym kolegom klubowym, że „wysiądzie“, gdy stacja odżywcza nie funkcjonowała należycie.

Gdzie dziś jesteśmy?

To też dziś, gdy nikt nie przejmując się już nadmiernie wiadomością, że np. Bocheński robił setkę w minucie, gdy Karliczek, Nowakówna, März, Klausówna i inni, nie zawstydziłiby nas na poważnych zawodach w Europie — wspomina się owe czasy jako legendarne. A jednak postęp, zwłaszcza z początku, nie był bynajmniej szybki. Długo trzeba było czekać na obecne wyniki; trzeba było nowych pływań, krytych basenów, trenerów i niezliczonych wysiłków, aby dojść do stanu obecnego. I ten stan zresztą bynajmniej nie pasuje nas na wielką europejską klasę i w dalszym ciągu, a może nawet więcej niż przed laty, potrzebujemy ciągle jeszcze: trenerów, pływań i wysiłków.

Nie będziemy zagłębiać się w wspomnienia późniejszych mistrzostw. Wypada jednak wspomnieć o jednym zawodniku, z którego nazwiskiem związana była znaczna część ubiegłego dziesięciolecia pływackiego. Zawodnikiem tym był Kuncewicz, który w trzech mistrzostwach wypłynął na widownię i potem przez lata całe pracował nad wynikami. Gdy się zważy, że Kuncewicz rozpoczął swą sportową karierę w czasie, gdy zagranicą większość sportowców o poziomie rekordowym, już się z tej kariery wycofuje, to istotnie przysnąć musimy, że Kuncewicz zasłużył sobie na dobrą pamięć w polskim sporcie pływackim.

Nagroda dla najlepszego klubu.

Ożywienie i to bardzo znaczne, w mistrzostwach pływackich wprowadziła specjalna nagroda dla najlepszego klubu pływackiego w Polsce. Zaraz też od początku rozgorzał o nią namiętny bój pomiędzy klubami, przyczem jako zjawisko uboczne znieść trzeba było całą falę protestów i sporów. Mimo jednak tego mało korzystnego objawu, który na niejednych mistrzostwach w ubiegłym dziesięcioleciu zaciężył, a częściowo nawet zepsuł sportową atmosferę, przysnąć trzeba, że nagroda ta odegrała niezmiernie dodatnią rolę w rozwoju polskiego sportu pływackiego. Kluby zostały bowiem pobudzone do żywszej pracy, zawody były silnie obsyłane, a gdy charakter walki udało się utrzymać w granicach odpowiednich, to i przebieg poszczególnych mistrzostw był stale bardzo ciekawy i emocjonujący.

Długo też, gdy pierwsza tego rodzaju nagroda po pięcioletnich zmaganich przeszła w ręce ostatecznego zwycięzcy, Związek Pływacki postarał się natychmiast o drugą. Nagroda sprawiła, że właściwą osią zagadnienia mistrzostw jest teraz stale przedewszystkiem rozgrywka o punkto-

wane miejsca, gdyż one właśnie decydują o zdobyciu nagrody i to tak na dany rok, jak i po upływie pięciolecia — na stałe. Niewątpliwie też i tego także roku, największe zainteresowanie wzbudzi rozgrywka o nagrodę dla najlepszego klubu — aczkolwiek przysnąć trzeba, że przewidywania wyniku ostatecznego są w tym roku daleko łatwiejsze niż w przeszłym.

Kto zdobędzie nagrodę?

Właściwie — najłatwiej nagrodę tę mógłby zabrać Górny Śląsk, gdyż ma on najwięcej dobrych zawodników. Zawodnicy ci jednak, podzieleni są w poszczególne, wcale licznych klubach, tak, że właściwie — siły śląskie są zupełnie rozdzielone. Jest charakterystyczne, że gdy oblicza się wyniki dla całych okręgów, to okazuje się, że Śląsk stale góruje od wielu już lat nad innymi. W rozgrywce jednak o nagrodę, siły poszczególnych śląskich towarzystw pływackich nie wystarczają na pobicie silniejszego klubu stołecznego, względnie krakowskiego.

W tym roku naprzykład, gdy A. Z. S. warszawski postawi na starcie Bocheńskiego, który wyrobi dla swego klubu wszystkie dobre dystanse i waleń przyczyni się do zbiórki punktów w sztafetach, gdy sprawdzi się zapowiadane repelacje o nowej gwiazdzie A. Z. S'u warszawskiego, a mianowicie o wspinałych czasach przebywającej dotąd zagranicą Cytowiczówny, która spełni w konkurencjach pań tę samą rolę, co Bocheński w biegach panów, to ostateczny wynik tegorocznej rozgrywki o miano najlepszego klubu pływackiego w Polsce nie przedstawia właściwie żadnych wątpliwości. A. Z. S. zdobyć może nagrodę tembardziej, że oprócz obu swych asów, rozporządza jeszcze całym szeregiem doskonałych pływaków średniej klasy, którzy pracować będą według hasła „ziarno do ziarna“. Poza tym AZS jest na miejscu i mieć będzie liczną przewagę.

Obok z lewej strony:

W pływalni warszawskiej przy ul. Łazienkowskiej.

Obok z prawej strony:

Fragment startu na zawodach pływackich w Warszawskiej Pływalni.

Pontleż:

Munkówna i Feilgutówna z krakowskiej Makkabi, zwyciężkie pływaczki Krakowa w stylu klasycznym.

Szanse zeszlórocznych zdobywców nagrody, a mianowicie pływaków Cracovii — nie przedstawiają się już tak dobrze, jak w zeszłym, a w każdym razie obecność Bocheńskiego w AZS'ie, którego w zeszłym roku na mistrzostwach przecież nie było, każe pesymistycznie osądzać szanse zeszlórocznego zdobywcy.

W każdym razie jednak walka o zwycięstwo nie będzie dla żadnego klubu łatwa i zgóry przesądzona, gdyż, jak zawsze w takiej konkurencji dużym wpływem na ostateczny wynik mają także inne kluby, które, przez swe zdobycie punktów decydują o ostatecznym ukształtowaniu się tabeli na jej czele.

Poszczególne konkurencje.

W dystansach dowolnych męskich, a także — jeśli zapowiedzi co do Cytowiczówny się sprawdzą, to i w paniach — sytuacja jest właściwie wyjaśniona, jeśli idzie o zwycięzców. Podobnie też wygląda sprawa w obu setkach na wznak panów i pań, gdzie tak Nowakówna, jak i Karliczek, nie mają właściwie żadnej konkurencji i zapowiadają rekordowe wyniki. Także i skoki nie sprawiają trudności w „typowaniu“ zwycięzców, gdyż tak März, jak i Klausówna zdają się znacznie przewyższać ten poziom, jaki konkurencji ich mogą przeciwstawić. Jedynie w klasycznych dystansach sytuacja nie jest zupełnie wyraźna. Jest to tem ciekawsze, że zeszłego roku tak w kobiecej, jak i w męskiej konkurencji na 200 metrów stylem klasycznym, obie pozycje obsadzone były w sposób — zdawałoby się — murowany. Tymczasem w tym roku dochodzą wiadomości, nie tyle o pojawieniu się nowych gwiazd, ile o tem, że tak Jarkuliszówna, jak i Kaputek nie znajdują się u szczytu formy. Kaputek zresztą musiał tego roku niejedną poniosć porażkę. Rzecz inna, że stale utrzymanie się na poziomie rekordowych wyników w stylu klasycznym, nie jest łatwe, ale też nie jest wykluczone, że tak Jarkuliszówna, jak i Kaputek właśnie na

okres mistrzostw znajdują się u szczytu formy, a wtedy wynik nie będzie przedstawiał wątpliwości.

Najciekawiej niewątpliwie przedstawiać się będą podczas mistrzostw sztafety pań i panów, z których n. j. pozycyja panów będzie miała napewno przebieg frapujący, ze względu na start Bocheńskiego w jednej, a Karliczka w drugiej sztafecie klubowej.

Wielkie widowisko sportowe.

Jedno przyletem wszystkim nie ulega wątpliwości. Zawody będą mianowicie zupełnie pierwszorzędnym widowiskiem sportowym — gdyż wielka ilość konkurencji, wysoki poziom startujących i znana ze swej sprawności organizacja, przeprowadzana przez Związek Pływacki, pozwalają się tego z całą pewnością spodziewać. To też w najbliższą sobotę, niedzielę i poniedziałek — tłumy widzów wypełnią napewno stadion pływacki w Warszawie — gdyż mistrzostwa pływackie, wobec wielkiego bogactwa imprez w stolicy, będą ze wszech miar godne widzenia i wzbudzą powszechne zainteresowanie.

As pływacki Polski, Kazimierz Bocheński.

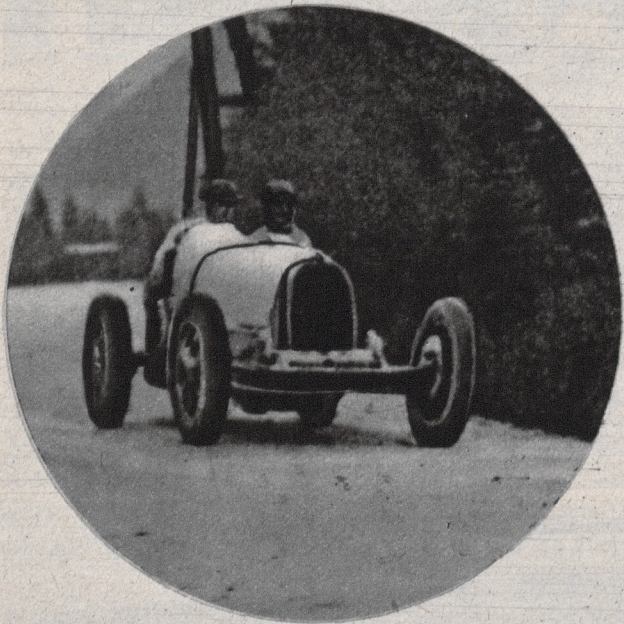

ELITA KIEROWCÓW NA WYŚCIGU TATRZAŃSKIM.

Wielka serpentyna na trasie Wyścigu Tatrzańskiego.

Fragment z trasy Wyścigu Tatrzańskiego.

Kraków, dn. 3 sierpnia.

Wyścig Tatrzański zapowiada się w tym roku „międzynarodowo” jak nigdy. Prawdopodobnie mniej pewna sytuacja w mistrzostwie górskim Europy i rosnące zainteresowanie dla tej imprezy powodują liczny start zawodników zagranicznych. *Caracciola* naprawdę prowadzi do tej chwili bezkonkurencyjnie w kategorii wyścigowej. I dlatego szereg konkurentów nie daje jeszcze za wygraną i stara się w Zakopanem, a później w Węgrzech (Schwabenberg), Rumunji (Feleac), Austrii (Semmering), Szwajcarii (Bernina) zgromadzić jeszcze tyle punktów, by uzyskać lepszą kwalifikację.

Kategoria wyścigowa wykazuje prawie tyle samo zgłoszeń, co sportowa, co jest objawem podniesienia się klasy. A więc przedewszystkiem reprezentanci Niemiec *Stuck* i *Jellen*. *Stuck* — mistrz górski — będzie bronił w tym roku swego rekordu trasy ustanowionego w r. 1930 na Austrodaimlerze. Poza tym nie trzeba przypominać tej wprost niebywalej serii rekordów i zwycięstw sympatycznego kierowcy bawarskiego. W tym roku jakoś mu na Mercedesie nie idzie tak jak w zeszłym na Daimlerze.

Pojedynek *Stuck* — *Liefeldt* w kategorii wyścigowej dawałby pełnię emocji, bo *Liefeldt* musimy uważać za jednego z najpoważniejszych kandydatów na doskonałe mu znanej zakopiańskiej.

Jellen — znany z szeregu wyników w wyścigach górskich, jak *Gaisberg*, *Potschenpass*, *Schwabenberg* w Budapeszcie i *Feleac* w Rumunji. Na *Semmeringu* za-

jął w zeszłym roku drugie miejsce, a w tym roku w swojej kategorii pierwsze w *Zbraslav Jiloviste*, startował również we Lwowie, gdzie niestety musiał wycofać się w konkurencji z powodu uszkodzenia maszyny.

Węgrzy reprezentowani będą przez *Hartmana* na Bugattim 2.3, z kompresorem, i hr. *Zichy* na takim samym Bugattim. *Hartman* jest znany z szeregu wyników pierwszorzędnych w wyścigach górskich, które mu przyniosły doskonałą klasyfikację w zeszłorocznym mistrzostwie górskim Europy, zaś *Zichy* jest mistrzem Węgier i ma doskonałe wyniki szczególnie na *Schwabenbergu* i *Semmeringu*.

Italję reprezentować będzie młody kierowca z Bergamo — amator czystej wody *Gerardi* — na Alfa Romeo, najnowszy model — 2 litry, 8 cyl. z kompresorem. *Schmidt* — rekordzista kategorii sportowej na Amilcarze — będzie w tym roku startował prawdopodobnie na dwu maszynach — a to w kategorii wyścigowej na Bugattim 1 1/2 litra z kompresorem, takiej samej maszynie jak *Ripper*, *Hołuj* i *Januszkowski*. Jest to jedyny na razie reprezentant Czechosłowacji, gdyż zgłoszenie ks. *Chrystjana Lobkowitza* — mimo zapowiedzenia — jeszcze nie nadeszło.

Polska reprezentowana będzie przez trzech mistrzów — *Ripper*a, hr. *Potockiego* i *Liefeldt*a. Aczkolwiek jeszcze niema zgłoszeń dwu ostatnich — uważamy za rzecz pewną, że przy tak wspaniałej konkurencji zagranicznej nie braknie dwu kierowców, których tytuł Mistrza Polski obowiązuje do bronięcia na naszej ziemi baro Polski. I *Liefeldt* na Daimlerze i *Potocki* na Bugattim — mają wszelkie szanse na zajęcie jedno z pierwszych miejsc. Jak wspominaliśmy pojedynek *Liefeldt* — *Stuck* miałby znaczenie sensacji światowej.

Hołuj na swej 1 1/2 litrowce będzie pewnie równie godnie jak we Lwowie bronił naszych barw. Pierwszy start rekordzisty motocyklowego tej trasy na maszynie wyścigowej budzi ogólne zainteresowanie szczególnie wobec wielkiej sympatii jaką się w kołach sportowych *Hołuj* cieszy.

Wreszcie ostatnio nadeszło sensacyjne zgłoszenie Szwajcara o polskim nazwisku — *Markiewicz* — na Austinie 740 cm z kompresorem — który na małej angielskiej maszynie potrafił w St. Moritz w konkursie elastyczności pokonać *Chirona* na Bugattim i ustanowić szereg rekordów w takich konkurencjach jak *Klausenpass*, *Gd. Saconez*, *Bernina Pass*, kilometr lancy w czasie salonu genewskiego — zasługuje na najwyższe uznanie. Polskie pochodzenie *Markiewicza* zgotuje mu tu szczególnie sympatyczne przyjęcie.

W kategorii sportowej na pierwsze miejsce wysuwa się *Caracciola* na Mercedesie. *Caracciola* jest dziś pierwszym kierowcą Europy. Zwycięstwa w Mille Miglia i w Grosser Preis von Deutschland, — gdzie w rzetelnie pobitem polu znalazły się takie sławy jak *Campari*, *Varzi*,

Chiron — kwalifikują go do tego tytułu. Mistrzem górskim Europy został w zeszłym roku w kategorii sportowej — bezkonkurencyjnie. Udział jego w Wyścigu Zakopiańskim nadaje blasku całej imprezie. Rekord *Schmidta* na Amilcarze jest poważnie zagrożony, mimo, że właściciel rekordu staje i w tym roku.

Hartmann startuje również i w kategorii sportowej na Bugattim Grand Sport 2.3 litra, z kompresorem. Rumunję reprezentuje *Nadu* — na takiej samej maszynie, zawodnik który odznaczył się świetnym zwycięstwem we Lwowie w kategorii sportowej. *Weinschenck* dawny i sympatyczny nasz gość na Tatrze sześciocylindrowej, właściciel drugiego czasu po rekordzie *Schmidta* i *Vermirovsky* na swej fenomenalnej powietrzem chłodzonej czterocylindrowej wyścigówce Tatrzy — będą reprezentowali Czechosłowację i Austrię.

A teraz kierowcy polscy: Na pierwszym miejscu bohaterzy wyścigu lwowskiego, którzy walczyli między sobą o drugie miejsce za Nadu: *Bogucki* (prowadzący w tej chwili w Mistrzostwie Polski), *Januszkowski* i *Widawski*. Dwaj pierwsi na Bugattich z kompresami — *Widawski* na trzylitrowce Austro-Daimlera, na której już tyle razy uzyskiwał pierwszorzędne wyniki, hr. *Sumiński* na Alfa Romeo 1750 cm. z komp., na której swego czasu *Skolimowski* tak dobre wyniki uzyskiwał, *Reim* na Lancii, *Radomir* na Bugatti sportowym trzylitrowym bez kompresora no i, mimo braku dotychczas zgłoszenia mistrzyni, nasza p. *Koźmianowa* na swoim ADRze. — Konkurencja zapowiada się więc pierwszorzędnie.

Nie próżnują i motocykliści.

Z zagranicy przybywają jak dotąd Mistrz Austrii *Schneeweiss* na Rudge'u — znany z szeregu występów i sukcesów w Polsce, oraz *Herbert* z Norymbergi. Z polskich sił na pierwsze miejsce wysunąć trzeba *Alvenslebena* z Bydgoszczy, na Motosacoche — zdobywcę drugiego miejsca w Grand Prix Polski za Oilterem. Rekordzista Polski *Nagengast* na Rudge'u — najlepszy Ślązak *Bogusławski*, z Krakowa *Ripper*, ze Lwowa *Rudawski* i *Kustanowicz*, którego w zeszłym roku taki pech prześladował, a w kategorii z przyczepkami zwycięzca i rekordzista zeszłoroczny *Damski* na BMW.

I tu więc konkurencja przedstawia się pierwszorzędnie i rekord *Hołuj*a ustanowiony w zeszłym roku padnie napewno.

Wreszcie w jeździe plakietowej w Tatrzy — bierze udział szereg zawodników zagranicznych, jakoto wycieczka rumuńska idąca przez Truskawiec, wielu Niemców i Czechosłowaków. Zjazd samochodowy do Zakopanego nie pozostanie w tym roku w tyle za innymi. Przebieg wyścigu będzie transmitowany przez wszystkie rozgłoszenie Polskiego Radia z najbliższym na świecie Raeynem na czele.

NOWA GWIAZDA PŁYWACKA

Warszawa, 2. sierpnia.

Poziom naszych pływaków podnosi się z każdym dniem a pracowicie przeprowadzane treningi zaczynają wydawać owoce w postaci nowych rekordów. Na niedzielnych zawodach AZS. w Warszawie Bocheński pływając przeciwko sztafecie Warszawskiego AZS (Matysiak, Makowski, Kratochwila i Olszewski) 4 x 200 m. pobił rekord Polski na dystansie 800 metrów ustanawiając wynik 11:17,4.

Rewelacją zawodów była

Cytowiczówna,

mlodociana pływaczka AZS Warszawskiego, siostra znanego pływaka warszawskiego Kratochwili Mirosława. Jak wiadomo trenowała ona dotychczas za granicą a wieści o jej wynikach zapowiadały nową gwiazdę polskiego sportu. Rzeczywiście pierwszy start jej w Warszawie przyniósł od razu pobicie rekordu polskiego na dystansie 200 m. stylem dowolnym. Kratochwila płynął stylem dość surowym, jednak wynik jej jest znacznie lepszy od dotychczasowego rekordu ustanowionego stylem klasycznym. Nowy rekord wynosi 3'14,4. W międzyczasie, pływając na 200 m. młoda Kratochwila ustanawia nowy rekord na 100 m. stylem dowolnym, wynikiem 1:52,2, i bijąc dotychczasowy rekord Szczerbówny o 3 sekundy.

W sztafecie 5x50 m. stylem dowolnym, zwyciężył AZS Warszawa w składzie Makowski, Matysiak, Karpiński, Olszewski, Bocheński, ustanawiając wynikiem 2:35,2 nowy rekord Polski, na dalszych miejscach Legja i Makkabi. W wyścigu 100 m. na wznak zwyciężył Malanowicz w czasie 1:27,4, 2) Jastrzębski 1:32, 3) Piotrowicz 1:37. 100 m. stylem klasycznym wygrał Jurkowski (Polonia) w czasie 1:29,4, przed Kępińskim (AZS) i Nowickim (Legja).

Nowy rekord Polski na 400 m na wznak ustanowiła Szpigelsteinówna (Makkabi, Warszawa) wynikiem 9:39,6. Dystans ten dotychczas nie był notowany w oficjalnej tabeli.

Mecze water-polo: AZS III 2. Al S. S. II 9:0, Legja Polonia 5:0. W. o.

Zawody kolarskie na Dynasach.

Warszawa, 2 sierpnia.

Głównym punktem programu zeszłotygodniowych zawodów kolarskich była kwestja, kto lepszy: Szamota czy Koszutski? W zorganizowanych pięciu biegach trzy razy zwyciężył Szamota, choć i Koszutski zaprezentował się doskonale.

W biegach za motorami najlepszym okazał się Oksitycz, który wygrał w ogólnej klasyfikacji przed Popończykiem. Wyścig krótkodystansowców wygrał Majewski w 13,4, wyścig premjowy Olecki. Wyścig amerykański parami na 20 km. wygrała para Frączkowski-Popończyk przed parą Podgórski-Włodarczyk i Janociński-Stef.

W niedzielnych natomiast zawodach najważniejszym punktem wyścigów był bieg „Omnium”, składający się z czterech części, a mianowicie bieg 400 m. 1000 m., bieg australijski i bieg włoski. W biegach tych wzięły udział trzy zespoły, a mianowicie szosowcy, torowcy dystansowi i sprinterzy. W ogólnej klasyfikacji wygrała drużyna torowców dystansowych przed szosowcami i sprinterami.

W 3-godzinny bieg parami amerykańskim, zorganizowanym po raz pierwszy w Warszawie szosowcy okazali się lepsi od torowców. Wygrała para Olecki i Michalak, która przysła o 4 okrążenia przed następną parą, zwycięzcy przebyli 116 km. 25 i uzyskali 10 punktów, na drugim miejscu Fajge i Moczulski (WTC) o 4 okrążenia w tyle, zdobywając 12 punktów, dalej Stef i Panak, oraz Prymas i Wróblewski (AKS) 2 pkt.

W biegu na 400 m. najlepszy czas uzyskał Frączkowski 26,4, bieg australijski wygrał Włodarczyk 14,8, zaś bieg włoski drużyna torowców dystansowych.

Pozatem odbyły się trzy biegi motocyklowe, przy czym w biegu na trzy kilometry zwycięstwo odniósł Rudawski na „Arieli” 1,51,4 przed Frankowskim (Raleigh) i Kowalskim (Panther). Bieg na 5 km. Frankowski 3,12 przed Kowalskim. Rudawski wycofał się wskutek defektu motoru. Bieg 7 km. 1) Rudawski 4,36,6 przed Frankowskim i Kowalskim.

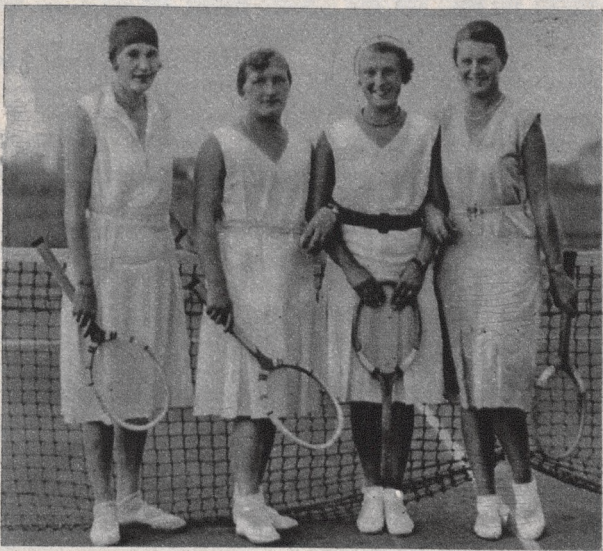
Tłoczyński bije M. Stolarowa.

Turniej tenisowy w Skolimowie zebrał silną konkurencję polskich graczy. Najważniejszym spotkaniem turnieju był finał gry pojedynczej panów, w którym Tłoczyński zwyciężył Maksa Stolarowa 6:3, 4:6, 11:9, 6:1. W półfinale Tłoczyński pokonał Popławskiego 6:4, 6:2, a Stolarow Marszewskiego 6:3, 6:0. W grze parń Neumanówna pokonała w finale Raciborską 6:1, 1:6, 6:0.

Tenisiści polscy zagranicą.

Idąc w ślady Tłoczyńskiego i Jędrzejowskiej, także i inni tenisiści polscy biorą udział w zagranicznych turniejach, aczkolwiek sytuacja finansowa uniemożliwia liczniejszy udział naszych reprezentantów w wielkich turniejach zagranicznych, tak potrzebny dla polskiego tenisu.

W Koszycach na turnieju o mistrzostwo wschodniej Słowacji wspaniały triumf odniósł katowiczanka Wittmann, bijąc w półfinale znanego gracza czeskiego Hechta 6:2, 2:6, 6:3. Hecht należy dzisiaj do czołowych graczy środkowej Europy i odniósł zwycięstwa nad tak znanymi te-

Wybitne tenisistki Sokola krakowskiego. Stoją od lewej ku prawej: Bielecka, inż. Misiągowa, Sawicka i Parafińska

Cytowiczówna, nasza rewelacyjna pływaczka.

Asy polskiego kolarstwa: Koszutski (pierwszy od lewej) i Szamota.

nisistami jak Alonzo, de Stefani, Henriksen, Ulrich i Austin. W finale koszykowi Wittmann zwyciężył Blabola 2:6, 6:2, 6:4.

W tym samym czasie Polacy Volkmerówna, Jerzy Stolarow i Popławski grali na turnieju tenisowym w Wielkim Warządnym. Volkmerówna odniosła pełny sukces, wygrywając grę pojedynczą pań z panną Pihangi 6:1, 6:0, 6:0. Węgierka wyczerpała się tak w pierwszym secie, że w dwóch następnych nie stawiała już zupełnie oporu dobrze grającej Volkmerównie.

Jerzy Stolarow nie osiągnął swej zwykłej formy i przegrał w półfinale spotkanie z Węgrem Bano 3:6, 2:6. Także i w grze podwójnej wraz z Popławskim Stolarow odpadł w półfinale, przegrywając z parą rumuńską Velvart i Botetz 1:6, 1:6.

Międzynarodowy turniej w Sopotach był także dość licznie obeśnany przez Polaków. Największe sukcesy odniosła tam Łódzianka Posseltówna. W półfinale gry pojedynczej pań pokonała Posseltówna Niemkę Schiering 6:3, 1:6, 6:2, w finale jednak nie mogła dorównać znakomitej tenisistce niemieckiej p. Hammer i przegrała 0:6, 1:6. W grze podwójnej natomiast, Posseltówna, grając wraz z p. Schiering pokonała w finale parę Bauer-Hammer 4:6, 7:5, 6:3.

Dobrze także zaprezentowała się p. Rudowska, która wraz z młodym graczem gdańskim Pietznerem doszła do finału gry mieszanej, gdzie przegrała do pary Hammer-Tüscher 5:7, 2:6.

Jędrzejowska bierze udział w turnieju tenisowym o mistrzostwo Niemiec w Hamburgu. W grze pojedynczej Jędrzejowska znalazła się w b. silnej „ósemce”, bo wraz ze znanymi tenisistkami Heeley i Peitz.

W grze podwójnej pań mistrzyni Polski ma za partnerkę panią Deutsch, w grze mieszanej gra wraz z Frenzem, znanym graczem niemieckim.

Oficjalne wyniki Tour de France.

Czytelnicy śledzili z zainteresowaniem podróż kolarzy dookoła Francji, która znalazła swoje, entuzjastycznie przyjęte, zakończenie w ub. niedzielę w Paryżu. Obecnie prasa francuska publikuje oficjalne wyniki „Tour de France”.

I tak zwycięzcą tej gigantycznej imprezy, organizowanej przez 25, został Antoin Magne (Francja) w czasie sumarycznym 177:10:03. Drugie miejsce zajął świetnie finiszujący Belg Demuyssere w 177:22:59. 3) Pessenti 177:32:54. 4) Rebry 177:56:43. 5) Dewaele 177:59:49. Niemiec Metzke zwycięzca „Deutsche Rundfahrt” zajął miejsce ósme, Szwajcar Büchi dziewiąte.

W kategorii „turystów” zwyciężył ze znaczną przewagą Austriak Max Bulla, który w klasyfikacji ogólnej zajął miejsce piętnaste przed szeregiem „asów”.

Niespodzianką było zajęcie przez Belgję pierwszego miejsca w klasyfikacji drużynowej. Francuzi prowadzili bieg od startu i po drodze zawsze zachowywali konieczną przewagę. Tymczasem, po przebyciu Pirenejów i Alp, Belgowie przypuścili decydujący atak, którego nie wytrzymała ekipa francuska, oddając pewne zdawałoby się zwycięstwo w ręce Belgów. Drugie miejsce zajęła ekipa Francji, trzecie Niemcy, którzy na niższych etapach nadrobili sporo utraconego terenu. Czwarte miejsce przypadło w udziale kombinowanej drużynie austriacko-szwajcarskiej, wreszcie ostatnie, wbrew oczekiwaniom zajęli Włosi, którym po drodze ubyli tak świetni kolarze jak Camuso i Giacobbe, w sposób decydujący wpływając na osłabienie doskonałej drużyny włoskiej.

A p. Desgrange rozpoczął przygotowania do dwudziestego szóstego biegu dookoła Francji.

Spotkanie pływackie Hakoah (Bielsko) — Makkabi (Kraków)

W dniu wczorajszym odbyło się w Krakowie tradycyjne spotkanie tutejszej Makkabi, z bielskim Hakoahem, które — jak było do przewidzenia — przyniosło łatwe zwycięstwo dla gospodarzy. Wystąpili bowiem oni w pełnym swym składzie, w którym zwracał uwagę po swym powrocie z Pragi J. Ritterman, znajdujący się w doskonałej formie — zwłaszcza jako gracz w piłkę wodną, w czym zresztą stale celował.

Z ważniejszych wyników wymienić należy:

200 m. stylem klasycznym: Pollak (H) 8:16,4, 2) Tramer (H), 3) Landau (M).

100 m. na wznak: Lewinger (H) 1:31, 2) Schoenfeld (M) 1:24, 3) Soldinger (M).

100 m. na wznak dla pań: Reicherówna (H) 1:44, 2) Voglerówna (M).

100 m. st. dowolnym dla pań: Sandbertanka (M) 1:33,4 (rekord okręgowy), 2) Feuersteinówna (M).

100 m. st. dowolnym dla panów: Soldinger (M) 1:16,2, 2) Ritterman J. 1:16,4.

Sztafeta 3x100 m. stylem zmiennym dla pań, wygrała drużyna Hakoahu, taką samą sztafetę dla panów — Makkabi, która też wygrała obie sztafety szprinterskie 4x50 m. dla pań i panów.

Na zakończenie odbyły się matche piłki wodnej. Makkabi II wygrała 2:0 z Cracovią II, a pierwsza drużyna Makkabi, bez żadnego wysiłku pokonała Hakoah w stosunku 5:0.

Pierwsza drużyna Makkabi okazała doskonale zgranie i wysoki poziom techniczny.

Bongiovanni Lydja (Turyn) wszechstronna lekkoatletka włoska.

Na prawo w pośrodku sekretarka włoskiej Federacji Lekkoatletycznej Marina Zanetti.

PIERWSZA WIZYTA WŁOSKICH LEKKOATLETEK

Król. Huta, 2 sierpnia.

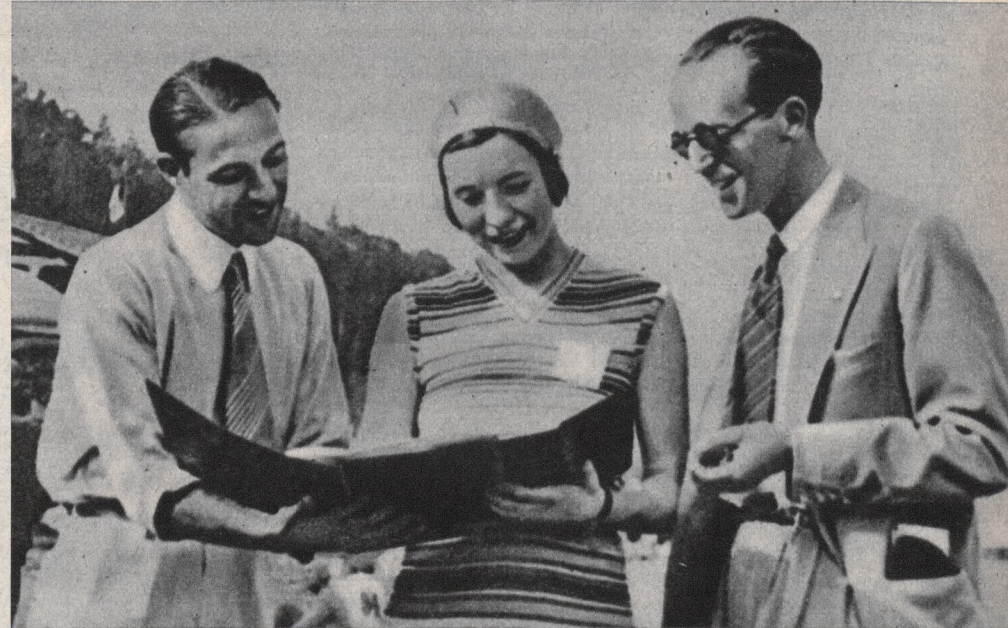
Poraz pierwszy sztandar włoski zawisł na boiskach sportowych Polski w dniu 8 bm. na stadionie w Królewskiej Hucie, zwiastując rozpoczęcie I. Międzynarodowych Zawodów Lekkoatletycznych pań między reprezentacjami Włoch i Polski.

Po szeregu zapowiadanych spotkań z reprezentacjami Italii czy to w dziedzinie piłkarstwa czy też boks, dopiero naszym paniom przypadła zaszczytna rola bronięcia barw Polski przeciw sympatycznej drużynie Włoszek oraz sposobność rewanżu za serdeczne i gościnne przyjęcie, jakiego doznały na „Święcie Gracji” we Florencji. Skład reprezentacji Polski już wszystkim jest znany, budząc ogromne zainteresowanie w świecie sportowym, tembardziej zaś na Śląsku, skąd aż 5 zawodniczek zostało uwzględnionych w składzie. Nic dziwnego, że impreza zapowiada się wspaniale, a gospodarze dokładają wszelkich starań, by goście wyjechali z Polski z jak najlepszym wrażeniem.

Reprezentacja Włoch przyjeżdża do Katowic już 6 b. m., t. j. we czwartek o godzinie 0.38 w nocy. Na dworcu powitają ją przedstawiciele konsultatu włoskiego z konsulem drem Feruccio de Luppis, przedstawicielem Śląskiego Związku Lekkoatletycznego, oraz tutejszej prasy. Goście zamieszkają w hotelu „Savoy”. Podczas swego pobytu w Katowicach przygotowano szereg ciekawych wycieczek dla gości po terenie Górnego Śląska, przede wszystkim po jego obiektach przemysłowych. Chcąc zaznajomić naszych Czytelników z sympatycznymi zawodniczkami Włoch, zamie-

ją się z najlepszą sprinterką Włoch Viarengo Giovanna, lat 15 z Turynu, która w eliminacjach do reprezentacji osiągnęła najlepsze czasy, a mianowicie: 60 metrów: 7.8 i 100 metrów: 12.8; drugą reprezentantką Włoch będzie Olari Lena, również rekordzistka w 100 metrach w tym samym czasie, zakwalifikowała się ona w eliminacjach, poza tem wchodzi też w skład trójboju oraz zespołów sztafetowych.

200 metrów: Orłowska i Sikorzanka mają za przeciwniczki Bravin Marję, najlepszą na 200 metrów, stałą

reprezentantkę Włoch nie tylko w lekkiej atletyce, ale również w pływaniu (którego jest również czołową zawodniczką) oraz Degrassi Marję, doskonałą zawodniczkę z Triestu.

Valli Ondina (Bolonja), rekordzistka w biegu z płotkami i skoku w wyż, liczy lat 15.

800 metrów: Tutaj Kilosówna oraz Szuasówna ciężką przeprawę mieć będą z reprezentantką Włoch z olimpiady kobiecej z Pragi Bulsacchi Leandrina — gdzie zajęła siódme miejsce, jak i Bongiovanni Lydję, studentką z Turynu, doskonałą w biegach długich.

W rzutach zaś kulą i dyskiem Janowska i Konopacka bardzo ciężką przeprawę mieć będą z Bertolini Bruna lat 22, która rzuca kulą na 10.76 m. oraz Bacchelli Jolandę, miotaczką z klubu sportowego Bollogna Sportiva, której rekord w rzucie dyskiem wynosi 32.39 m.

W rzucie oszczepem nasze reprezentantki Kwaśniewska i Jasińska spotkają się ze znakomitościami włoskimi Jolandą Bacchelli i Borsani Berlina. Wynik tej konkurencji powinien wypaść po naszej myśli, gdyż Włoszki są słabsze od naszych oszczepniczek. Najlepszy wynik włoski to 32.39. Bacchelli, podczas gdy Kwaśniewska i Jasińska miały już 34 m.

W skoku w wyż Janowska i Manteuflówna spotkają się z Valli Ondiną, b. młodą, lat 15 liczącą zawodniczką, również z klubu Bollogna Sportiva, uprawiającą lekkoatletykę od 3 lat, (rekord jej skoku w wyż wynosi 1.45 m.), oraz z Testoni Caludia z Florencji, wyeliminowaną ostatnio do reprezentacji — a nadto z Borsani Pieriną, jedną z najlepszych zawodniczek włoskich, doskonałą w rzutach

i trójboju, gdyż w Pradze w r. 1930 zajęła też 7 miejsce.

W trójboju natomiast Kwaśniewska i Konopacka natrafiają jako na rywalki na Olari Lena, Borsani Pierina i Testoni Caludia.

W skoku w dal zobaczymy na starcie Włoszki Valli Ondina i Borsani Berina oraz Polki Sikorzankę i Breuerównę. Wynik jest trudniejszym do odgadnięcia, gdyż tak Polki, jak i Włoszki miały ostatnio wynik powyżej 5 metrów.

atletyce, możemy liczyć na zwycięstwo Polek.

M. Mikula.

Zc świała lekkoatletów.

Walasiewiczówna zdobyła mistrzostwo Ameryki w biegu na 200 jardów, osiągając wynik 26.1. W biegu na 100 jardów była dopiero trzecią za mistrzynią Egg (czas 11.4) i Robinson.

Japończycy osiągają ostatnio pierwszorzędne wyniki. W trójskoku olimpijskim Oda skoczył 15.88 m, lecz re-

kordu tego nie uznano z powodu przekroczenia. Oficjalny wynik ogłoszono 15.48, a więc bardzo niewiele poniżej rekordu światowego. Drugi skoczek japoński Rambu, ustanowił nowy rekord japoński w skoku w dal wynikiem 7.67.

Mistrzostwa kobiece Holandji przyniosły naogół sukcesy starszym siłom. Wyniki tych zawodów przedstawiają się następująco: 100 m i 200 m Schnurman 12.5 wzgl. 26 sek. Rzut dyskiem Pels 32.75, skok w dal Gisolf 1.55 m, skok w dal Breyer 5.195 m, pchnięcie kulą de Kock 9.435 m.

Trzej Finowie pobili rekord świata na 2 mile ang. na zawodach w Helsingforsie, a mianowicie Nurmi, osiągając czas 8:59.6, Lehtinen 9:00.5 i Vir-lauen 9:01.1. Stary rekord należał do Wiedgo i wynosił 9:01.4.

Na lewo grupa wybitnych lekkoatletek włoskich. Stoją m. in.: 1) Bertolini Bruna, najlepsza miotaczka Włoch. 2) Testoni Caludia, specjalistka w skoku w wyż i w biegu na 60 metrów. 3) Rekordzistka Włoch w rzucie kulą Bacchelli Jolanda.

Na prawo Bulsacchi Leandrina, najlepsza reprezentantka Włoch w biegu na 80 metrów.

U dołu Bruna Bertolini, rekordzistka Włoch w rzucie kulą (10.84).

Bieg 80 m. z płotkami martwi nas więcej, niż inne konkurencje. Schabitska bowiem, jak i Freiwaldówna, spadły w ostatnich czasach we formie i stoją na tym samym poziomie co i Włoszki, t. j. około 13 sek. i nieco poniżej. Reprezentantki Włoch to Valli i Bongiovanni.

Sztafety mieć będą niewątpliwie wielkie znaczenie dla całego meczu. Biegi te powinny zakończyć się sukcesem Polski. W sztafecie 4x100 m. biegają Manteuflówna, Orłowska, Breuerówna i Sikorzanka. W sztafecie 200x100x75x60 m. startują: Manteuflówna, Breuerówna, Sikorzanka i Hulanicka. Skład Włoszek definitywny nie jest jeszcze znany. Jako doskonałe zawodniczki w sztafecach znane są: Olari, Bravin, Degrassi i Viarengo. Niewątpliwie one będą stanowić podstawę sztafet.

Jak widzimy zatem, walka o zwycięstwo w Królewskiej Hucie będzie niezwykle zaciętą, a od formy każdej zawodniczki zależy, która reprezentacja okaże się zwycięską. — Polki mają za sobą własny teren i publiczność, co stanowi niemały handicap w stosunku do przyjezdnych. Po ostatnich jednak wynikach mistrzostw kobiecych w lekkiej

MATURYCZNE I DOKSZTAŁCAJĄCE KURSY

„WIEDZA”

KRAKÓW, UL. STUDENCKA 14, I. p.

przygotowujące na ustnych lekcjach zbiorowych w Krakowie, oraz w drodze korespondencji zapomocą świeżo przez fachowych profesorów opracowanych skryptów, wskazówek, programów i tematów

PRZYJMUJĄ WPISY NA NOWY ROK SZKOLNY 1931/32 na:

1. Kurs maturalny gimnazjalny wszystkich typów i kurs seminarjum naucz.
2. Kurs średni 5-tej i 6-tej kl. gimn.
3. Kurs niższy w zakresie 4-ch kl. gimn.
4. Kurs 7-klas szkoły powszechnej.

Uwaga. Uczniowie kursów korespondencyjnych otrzymują co miesiąc oprócz całkowitego materiału naukowego, tematy z 6-klas głównych przedmiotów do opracowania.

Na kursach „WIEDZA” wykładają najwybitniejsze siły fachowe krakowskich państw. szkół średnich.

Do dyspozycji uczniów (enich) kursów zbiorowych, oraz korespondencyjnych, posiadamy gabinet przyrodniczy i geograficzno-geologiczny, jak również bogatą bibliotekę.

Żądać bezpłatnych prospektów.

Viarengo Giovanna, najlepsza sprinterka włoska — liczy lat 15.

PIWO

OKOCIM

MIEDZYNAR. IMPREZA MOTOCYKLOWA W MYŚŁOWICACH.

Myślowice, 2 sierpnia.

Zapowiedziane od dawna na dzień 2 sierpnia międzynarodowe wyścigi motocyklowe przeszły oczekiwaniami organizatorów. 20.000 publiczności i 35 zawodników na starcie, w tym najlepsi jeźdźcy zagraniczni uczynili z tej imprezy europejskie wprost widowisko.

Jeźdźcy tej miary co Nerađ, mistrz Czechosłowacji, hr. Schweinitz z Wrocławia, Hecker z Norimbergi, Stegman z Bremen, Ryll z Berlina, Bugdół i Koch z Wrocławia, z krajowych zaś asy poznańskie: Malicki, Czernicki, Nagengast, śląscy z Bogusławskim i Breslauerem, sprawili widzom wspaniałą ucztę. Żalować należy, że na starcie brakło zawodników warszawskich.

Jeźdźcy polscy wykazali tak nazwyczajną klasę w jeździe i braniu wirażu, że zawody właściwie skończyły się zupełną porażką zagranicy. Dodać należy, że Polacy posiadali tylko sportowe maszyny, wobec specjalnie skonstruowanych do wyścigów ziemnych, wyścigowych maszyn gości zagranicznych.

Najlepiej zaprezentowali się Poznańczycy. Nagengast, bohater dnia, startował we wszystkich konkurencjach na słabej maszynie 250 ccm. Pomimo tego bije on takich zawodników jak Schneeweiss, Köller, Stegman, hr. Schweinitz, wysuwając się na czoło. Bogusławski, najlepszy dziś w Polsce jeździec, stawia opór najlepszym zawodnikom zagranicznym. Wskazaniem byłoby, aby Polski Związek Motocyklowy zaopiekował się tym zawodnikiem umożliwiając mu start w innych krajach europejskich.

Wyścigi z przyczepkami nie zadowolili. Przebieg tej wspaniałej imprezy, zeszpecili skandaliczny epizod, a mianowicie Paschek Artur z Katowic wystartował

w stanie podchmielonym. Jechał też przedziwnymi serpentynami po torze i wreszcie Paschek wpadł maszyną w publiczność, powodując u dwu osób złamanie ręki i nogi. Awanturującego się jeźdźcę wzięła w swą opiekę policja.

Przebieg zawodów: Pierwszy przedbieg juniorów: 1) Maciejewski (K. M. Myślowice) 3,36,9 min., 2) Littek (KMM.) 3,37,1.

Przebieg seniorów: 1) Nagengast (Unja Poznań) 3,38,4, 2) Malicki (Unja Poznań) 4,44,8.

Wyścig II. Przedbieg juniorów do 350 ccm. 4,800 m. 1) Rassek (KMM.) 4,17,8, 2) Maciejewski (KMM.) 4,23,8, 3) Majster (KMM.) 4,39.

Przedbieg seniorów. 1) Baron (KM. Bielsko) 4,07, 2) Bugdół (Gliwice) 4,02,6, 3) Breslauer (Katowice) 4,27.

Bieg finałowy 350 ccm. 4,000 m. 1) Bugdół 3,22, 2) Baron 3,22,1, 3) Breslauer 3,24.

Wyścig III. 350 ccm. Najpiękniejszy wyścig z udziałem elity jeźdźców. Z miejsca prowadzi mistrz Czechosłowacji Nerađ, tuż za nim Nagengast, który mimo słabej maszyny atakuje go ustawicznie, kończąc wyścig zaledwo o pół koła za nim. Reszta o 200 m. w tyle.

Wynik: 1) Nerađ (Czechosłowacja) 3,32,6, 2) Nagengast 3,52,7, 3) Köhler 3,58.

Wyścig IV. Przedbieg juniorów 500 ccm. 1) Rassek (Bytom) 5,41,2, 2) Maciejewski (Myślowice) 5,59,6, 3) Reschka (Gliw.) 6,01,8.

Przedbieg seniorów. Piękny ten bieg od początku do końca zdecydowanie prowadzi i wygrywa doskonały jeździec niemiecki Bugdół 5,20,8, 2) Baron 5,23,7, 3) Breslauer 5,26.

Final tego biegu kończy się zwycięstwem doskonałego

jadącego Bugdolla 4,12,7, 2) Baron 4,15, 3) Maciejewski 4,22.

Wyścig V. 500 ccm. przedbieg juniorów. Hr. Schweinitz mający specjalną maszynę wyścigową daje pozostałym 200 m. przedbiegu i na końcu odrabia swój przedbieg, i po ciężkiej walce wysuwa się na trzecie miejsce. 1) Nerađ 5,07,4, 2) Nagengast 5,08, 3) hr. Schweinitz 5,22.

Przedbieg seniorów. 1) Hecker 5,23, 2) Czerniak 5,32, 3) Malicki 5,34.

Final tych przedbiegów na 6 okrążeń. Hr. Schweinitz tym razem daje swym przeciwnikom tylko 50 m. przedbiegu Nagengast na swej 250 ccm. maszynie bije Nerađ, jadącego na 500 ccm. i wysuwa się na drugie miejsce. Wyniki: 1) Hecker 3,41, 2) Nagengast 4,00, 3) hr. Schweinitz 4,01.

Wyścig VI. 6 okrążeń. Start specjalnie maszyn wyścigowych na tory żużlowe.

Wyścig ten miał być sensacją dnia. Z miejsca ruszył w morderczym tempie hr. Schweinitz. Bogusławski wykazuje niesłychaną odwagę, bijąc takich jeźdźców, jak: Nerađ, Stegman i Schneeweiss i doganiając na mecie hr. Schweinitza. Gdyby wyścig ten był o dwa okrążenia dłuższy, zwycięstwo Bogusławskiego byłoby pewne. Wyniki: 1) hr. Schweinitz 3,58,8, 2) Hecker, 3) Bogusławski 3,36,8.

Wyścig z przyczepkami wskutek opisanego wypadku został przerwany.

Na zakończenie rozegrano wyścig o wielką nagrodę stadnionu Myślowice, który był wspaniałym triumfem Bogusławskiego. Wyniki: 1) Bogusławski 2,57, 2) Hecker 3,12,6.

Sukces polskich zapaśników w Pardubicach.

Pardubice, 2 sierpnia. (—) W sobotę o godz. 20-tej odbyły się na stadionie wystawy sportowej zawody międzypaństwowe zapaśnicze Polska—Czechosłowacja poprzedzone podnoszeniem ciężarów. Wyniki były następujące:

Waga kogucia Ganzera (Śląsk) — Nic (Czechosł.), zwyciężył w 19 minutach Ganzera.

Waga piórkowa: Szmatoch (Polska) — Janda (Cz.), zwyciężył na punkty Janda.

Waga lekka: Bajorek (Polska) — Zvonar, zwyciężył Bajorek w 19-tej minucie.

Waga półśrednia: Kiela (Warszawa) — Samiec, zwyciężył Kiela w 2-giej minucie.

Waga średnia: Gałuszka zwyciężył na punkty Frybła w 20-tej minucie.

Waga półciężka: Gęstwiński (Pomorze) pokonał w 3-ciej minucie Vodraka.

Waga ciężka: Urban (Czech.) zwyciężył Puciatę (Warszawa).

W ogólnej punktacji wygrała Polska 10:4. Organizacja zawodów dobra, frekwencja publiczności znaczna. W ringu sędziowali pp. Gałuszka (Polska) i Urban (Czechosł.).

Wieści z zagranicy.

Pływanie.

Wiedeń, 2 sierpnia (Tel. wł.). Zawody pływackie o mistrzostwo Austrii, dały następujące wyniki:

100 m. stylem dowolnym pań: 1) Loewy (Hakoah) 1,16 (nowy rekord austr.), sztafeta 3 x 100 m. pań 1) Hakoah 4,26,7. **100 m. na wznak pań:** 1) Bratmann (Hakoah) 1,37, 100 m. stylem dowolnym panów 1) Kletscher 1,04,4, 200 m. stylem klasycznym panów 1) Stein (Hakoah) 2,58,8, 100 m. na wznak panów 1) Koller (Ewack) 1,16,4.

Berlin, 2 sierpnia. Mistrzostwa pływackie Niemiec: 200 m. stylem dowolnym Schubert 2:21,7, 1500 m. Boode 21:55, 200 m. stylem klasycznym Wittenberg 2:52, 4 x 100 m. panów Posejdon (Kolonja) 4:22,3, 100 m. pań stylem dowolnym 1:16,4.

Praga, 2 sierpnia (tel. wł.). Dziś odbyły się tu zawody pływackie o mistrzostwo Czech, na których osiągnięto następujące ważniejsze wyniki:

Sztafeta pań 4 x 100: C. T. K. 6,13,6 (nowy rekord czeski). **4 x 100 pozycyjna C. T. K.** 4:43, (nowy rekord). **Sztafeta 4 x 200:** 1) Hagibor 10,25,4 (czeski rekord), 100 m. klasycznym Abeles 1:23,4, 200 m. dowolnym Getrener 2:26,4, 100 m. na wznak Medriky 1:18,8, 400 m. pań stylem dowolnym Svitakova 6:58,9 rekord.

Lekkoatletyka.

Magdeburg, 2 sierpnia. (Tel. wł.) Na rozegranych dziś zawodach lekkoatletycznych o mistrzostwo Niemiec padło szereg nowych rekordów niemieckich, a mianowicie: w biegu na 100 m. pań: 1) Thimm 12 sek., w rzucie dyskiem: 1) Mollenhauer 39,61,5, w biegu na 200 m.: 1) Dollinger 25,2, w biegu 80 m. z płotkami pań: 1) Pirch 12,3.

Glasgow, 2 sierpnia. Próba pobicia rekordu świata na 4 mile ang. nie udało się Nurmieni, który uzyskał czas 19:20.

Tokio, 2 sierpnia. Zmarła tu na zapalenie płucnej świetna lekkoatletka Hitomi.

Berlin, 2 sierpnia. Dziesięciobój lekkoatletyczny o mistrzostwo Niemiec wygrał Siwert, uzyskując wynik 374,605, nowy rekord niemiecki.

Mistrzostwa świata we Lwowie największą imprezą strzelecką.

Lwów, dnia 2 sierpnia.

Organizowane w roku bieżącym w Polsce 28-me międzynarodowe zawody strzeleckie o mistrzostwo świata będą największą tego rodzaju imprezą od początku jej istnienia t. j. od 1897 roku pod względem ilości udziału reprezentacji poszczególnych narodów. Dotychczas bowiem ilość państw uczestniczących w strzeleckich mistrzostwach świata nie przekraczała liczby 11-tu.

O zainteresowaniu świata zawodami we Lwowie świadczy też najlepiej fakt licznie napływających zgłoszeń reprezentacyjnych zespołów. Do dnia wczorajszego zgłoszono imiennie reprezentacje:

Francja — 34 zawodników (w czem 6 kobiet) do strzelań z karabinu wojskowego, dowolnego, małokalibrowego pistoletu i łuku.

Austria — 6 zawodników do strzelań myśliwskich. Zgłoszenie zawodników do strzelań z innych broni jest spodziewane.

Estonja — 10 zawodników do strzelań z karabinów i pistoletów.

Norwegja — 12 zawodników do strzelań z karabinów, pistoletów i broni myśliwskich. Jako delegat na kongres przybędzie prezydent Norweskiej Sekcji Związku Strzeleckiego, sekretarz legacji p. Sigurd Maseng, oraz Sverne Glommes i Sigurd M. Vik.

Szwajcaria — dokładna ilość nie została jeszcze definitywnie określona, przyjazd reprezentacji jest jednak zapewniony.

Jugosławja — 7 zawodników do wszystkich strzelań z karabinów, pistoletów i strzelań myśliwskich.

Szwecja — 12 zawodników do wszystkich strzelań z broni palnej. Ekipie towarzyszyć będzie jedna z najbardziej znaczących osób w Szwecji gen. Ackerman, prezes szwedzkich związków strzeleckich oraz Zygmunt Brodaty przedstawiciel prasy sztokholmskiej.

Włochy — 15 zawodników do strzelań z karabinów i pistoletów.

Dania — 12 zawodników do strzelań z karabinów i pistoletów.

Czechosłowacja — 19 zawodników do strzelań z pistoletu i łuku.

Węgry — 25 zawodników do strzelań z broni palnej.

Peru — 1 zawodnik. Jako delegata na obydwa kongresy rząd peruwiański wyznaczył mjr. de la Torre, attache wojskowego w Paryżu.

Finlandja — 15 zawodników do strzelań z broni palnej. Ilość zawodników ma być w najbliższych dniach zwiększona.

Hiszpanja — 12 zawodników do strzelań z karabinów i pistoletów.

Argentyna — delegat na kongres.

Rumunja — personalny skład reprezentacji zostanie ustalony w najbliższych dniach.

Stany Zjednoczone Ameryki. — Wobec negatywnego ustosunkowania się St. Zjednoczonych do programu Mistrzostw Strzeleckich Świata barwy amerykańskie reprezentować będzie mjr. armji U. S. A. J. K. Boles, który poza kongresem weźmie również udział w strzelaniach z karabinu. Zespół łączny jest jednak spodziewany.

Polska — 60 zawodników do strzelania z broni palnej we wszystkich konkurencjach oraz łuku.

Pozatem jest już zapewniony udział Niemiec, Belgji, Holandji, Lotwy, Anglii, Bułgarii i Portugalji.

Cyfra 25 narodów, których flagi po raz pierwszy w takiej liczbie zawisną ewentualnie obok siebie na honorowych masztach strzelnicy we Lwowie dają dowód znaczenia sportu strzeleckiego.

Program zawodów na dzień 9 sierpnia.

Warszawa. Pływackie mistrzostwa Polski (początek 7 sierpnia).

Kraków. 8 sierpnia. Mecz ligowy Cracovia-Lechia. Start wyścigu kolarskiego Kraków—Poznań.

9-go sierpnia. Mecz ligowy Garbarnia—Ruch.

Poznań. Zakończenie biegu kolarskiego Kraków—Poznań. Mecz ligowy Warta—Warszawianka.

Łódź. Kolarski wyścig szosowy, drużynowy.

Bydgoszcz. Zawody motocyklowe Bydgoszcz—Poznań—Bydgoszcz.

Lwów. Mecz ligowy Pogoń—ŁKS.

Toruń. Uroczystości jubileuszu W. C. Z. S. „Gryf”. Nabozęństwo, akademja, festyn, mecz piłkarski Geda—Gryf. Wieczornica.

Królewska Huta. Lekkoatletyczny mecz kobiecy Polska—Włochy. Początek godz. 8.

Drużyna R. K. G. S. „Zagłębie” mistrz. wiosenny II grupy Zagłębia Dąbrowskiego w mistrz. Kiel. Z. O. P. N.

Ł boisk i bieżni całego kraju.

Warszawa.

Mistrz. kl. A: AZS — Makkabi 4:1, Legja Ib — Polonia Ib 4:1, Warszawianka Ib — Świt 9:4. W drużynie zwycięzców grało wielu graczy ligowych.

W mistrzostwie prowadzi Legja Ib, z klubowych drużyn A-klasowych najlepiej stoi Skra.

Lwów.

PILKARSKIE MISTRZOSTWA OKRĘGOWE. Hasmona — Ukraina 3:1 (1:0). Bramki dla Hasmonei zdobyli Tennenbaum, Parnes i Birnbach z karnego, dla Ukrainy Krechota. Sędzia p. Naróg. Polonia (Przemyśl) — Drugi Sokół 2:1 (1:1). Bramki dla Polonii uzyskali Studziński i Małodobry, dla Sokola Kurczak z karnego. Sędziował p. Medycki. Zawody te zostały przerwane w drugiej połowie z powodu awantur wśród publiczności.

Rewera (Stanisławów) — Świt 1:0 (1:0). Bramkę uzyskał Berner. Sędzia p. Tumidajski. Pogoń (Stryj) — Resowja 1:0 (1:0). Bramkę uzyskał Łapczuk. Sędzia p. Kurzwain.

Czarni Ib — Lechia Rb. 4:2 (4:2). Bramki dla Czarnych zdobyli Tybruch (3), Janczura i Lebiszke. Dla Lechji Zaleski i Kuncewicz. Sędzia p. Kańczuger.

TABELA MISTRZOSTW 1) Pogoń (Stryj) 20 pkt. 2) Rewera (Stanisławów) 18 pkt. 3) Polonia (Przemyśl) 15 pkt. 4) Hasmona 14 pkt., 5) Ukraina 10 pkt., 6) Resowja 10 pkt., 7) Drugi Sokół 8 pkt., 8) Świt 4 pkt. Kwestja mistrzostwa rozgrywa się wyłącznie między Polonią stryjską i Rewerą. Spadek do klasy B grozi Świtowi.

WYŚCIGI KOLARSKIE odbyły się na szosie Janowskiej, zorganizowane przez sekcję kolarską Pogoni. W wyścigu na 50 km. 1) Kiesel (Jutrzenka) 1:36.22, 2) Froese (L. T. K. i M.) 1:36.43, 3) Daniel (Rewera) 1:36.44. Wyścig 10 km. dla licencjonowanych: 1) Daniel (Rewera) 1:53.3, 2) Bosak (Pogoń) 1:53.3. Wyścig 20 km. nowicjuszy 1) Orzechowski (Pogoń) 38.17.

ZAWODY BOKSERSKIE urządzone na boisku 40 pp. dały następujące wyniki: W wadze muszej Fuksa (Lechia) wygrywa na punkty z Kotlerem (rekord), oraz Szpinater (Pogoń) również na punkty z Chorbatowskim II (R. K. S.). W wadze koguciej Warczewski (Oyganiewicz) wygrywa na punkty z Petryłem (Czarni). W tej samej wadze Jarosław (Lechia) wygrywa na punkty z Arakiem (rekord). W wadze piórkowej Patraj (Lechia) wygrywa na punkty z Chorbatowskim I (R. K. S.). W wadze lekkiej Edelman (Rokord) wygrywa na punkty z Diamandem (Lechia). W tej samej wadze Kołodziej (Czarni) wygrywa na punkty z Zakrzewskim (Lechia). W wadze półśredniej Kornel (R. K. S.) wygrywa na punkty ze Szczepińskim (Lechia). W wadze średniej Brolik wygrywa w drugiej rundzie przez k. o. z Kaczmarem (Lechia). W wadze ciężkiej Gross (Hasmona) wygrywa na punkty z Fedorem (Lechia).

Poznań.

UNJA ZDOBYWA MISTRZOSTWO POZNANIA W PILCE WODNEJ. Mistrzostwo w pilce wodnej, zdobyte przez Unję, zapewnia jej definitywnie poraż szósty tytuł mistrza poznańskiego. Rozegrany w ciągu ostatnich dni turnieju piłki wodnej przyniósł ciężko wypracowane, ale w zupełności zasłużone zwycięstwo Unji, która zdobyła na własność puchar, ufundowany przez b. prezesa P. O. Z. P. p. Stürmera. Z graczy wyróżnił się przedewszystkiem Kleiter niezwykłą wszechstronnością, oraz nie widzianą dotychczas u tego gracza ambicją. Dobrze spisał się były gracz Cracovii Michalak, starający poraż pierwszy w barwach mistrza okr. poznańskiego. Poza Unją jako całość walczyła znakomicie, odnosząc piękne zwycięstwo z H. O. P. z najgroźniejszym swym przeciwnikiem, który przewyższał ją jedynie szybkością i nieśmiertelną ostrością w grze. Bohaterem H. O. P. był Liszewski, dalej Kubiak i Kubiak, wszyscy byli gracze Unji. Doskonale spisała się Warta, mając zupełnie wyrównany zespół. Turniej wywołał znaczne zainteresowanie, mimo że władze P. O. Z. P. nie przygotowały żadnej reklamy. Po meczu Unji z H. O. P. nastąpiło ze strony zbyt krewkich sympatyków klubu robotniczego H. O. P. okazyne straszenie, któremu kres położyła dopiero policja. Fakt ten jest dopiero notowany poraż pierwszy w historii pływactwa poznańskiego.

Wyniki techniczne turnieju były następujące: H. O. P. — P. T. C. 7:0. Unja — Warta 2:1, Unja — I. S. V. 7:0, Warta — P. T. C. po ciężkiej walce 4:3, Warta — I. S. V. 5:3, Unja — I. S. V. 11:1. Bramkarz I. S. V. bezvadnie puszczający każdy strzał.

Mistrz. kl. A. Legja — H. O. P. 5:2 (4:1). Zasłużone zwycięstwo lidera tabeli. Bramki zdobyli Chmielewski 2, Maxaj i Dawczyński, jedna samobójcza, dla H. O. P. Kobiela. Sędzia p. Turkiewicz. Olimpia — Warta Ib. 2:1 (1:0). Mimo znacznej przewagi po pauzie Warta zeszła z boiska pokonana.

W Lesznie Sokół — Ostrowia 1:3 (0:1). Goście zasłużyli wygrać, Sokół przestrzelił karnego. Sędzia p. Niziński.

W Gnieźnie Stella — Polonia (Leszno) 6:0 (3:0). Doskonale wyposażona Stella odniosła wysokie i zasłużone zwycięstwo.

Po niedzielnych rozgrywkach prowadzi Legja 20 pkt. po 17 grach i stos. bram. 53:27 przed Stellą (Gniezno) 22 pkt. 17 gier, 46:35 i Warta Ib. 20 pkt. 17 gier 56:38.

Toruń.

MECZ TENISOWY LEGJI (WARSZAWA) — TKS zakończył się zwycięstwem Legji 6:1, która przybyła w bardzo silnym składzie wraz z Tłoczyńskim. Najlepszym tenisistą Torunia okazał się znany hokeista Stogowski.

JUBILEUSZOWE ZAWODY „Gryfa”. Spotkanie towarzyskie pomiędzy drużyną poznańską Wartą a Gryfem zakończyło się sensacyjnie gdyż Warta pokonana została 4:3, mimo, że była w komplecie ligowym.

Mecz zapowiadał wysokocyfrowe zwycięstwo Warty. W 8-mej minucie Andrzejewski po przeboju ładuje nieuchronnie piłkę w siatkę. Gryf gra z wpadkami. W 15 minucie Gumowski z podania Ziółkowskiego strzela drugą bramkę dla Gryfu. W 24-tej minucie z podania Cieszyńskiego Gumowski

strzela a mimo rozbijonady Fontowicz musiał skapitulować. Do przerwy pozostaje już stan niezmieniony 3:2.

Po przerwie po paru nieudanych atakach z obu stron piłka przez dłuższy czas zatrzymuje się na przedpolu Warty. Fontowicz próbuje bronić nieuchronną piłkę Kołacza. Wreszcie przytomny strzał Teliczka podwyższa „score” do 4:2. W kilka minut przed gwizdkiem Andrzejewski strzela 3-cią bramkę dla Warty. Sędziował bardzo dobrze p. Drabkowski. Na wyróżnienie zasługują wśród gości Figla, Wojciechowski, Andrzejewski, Radojewski i Kniela. Publiczności około 1000.

WYŚCIGI MOTOCYKLOWE, na torze żużlowym dały następujące wyniki: Kategoria do 250 cm.: 1) Bokołm (Bydgoski klub motocyklowy) na „Rudge” 5.16 min. Kategoria do 350 cm.: 1) Zimmerman (Bydgoski klub mot.).

Kategoria do 500 cm. Pierwsza seria: 1) Hozakowski (toruński Klub Motocyklowy) na „Arielu” 4.40, druga seria 1) Zimmerman 4.37.5.

Maszynny wyścigowy bez względu na pojemność 1) Ziółkowski (Unja Poznań) na „Rudge Ulster” 4.25. Wszystkie powyższe biegi odbywały się na przestroni 10 okrążeń. W finale na 20 okrążeń (8 kilometrów) zwyciężył Ziółkowski, 2) Lewandowski (Toruń) na „Hudson” 3) Hozakowski.

Bieg z przyręczkami: 1) Sikorski (Bydgoszcz) 4.09.5.

Wilno.

PILKA NOŻNA: 2. A. K. S. — Lauda 1:0, 1 pp. leg. — 78 pp. (Baranowicz) 7:0.

ZAWODY PLYWACKIE. Kuliński ustanowił nowy rekord okręgowy w wyścigu 100 m. stylem dowolnym wynikiem 1:36.7 Bengis poprawił rekord w wyścigu 100 m. na znak uzyskując wynik 1:39.4.

ZAWODY KOLARSKIE. W biegu szosowym na 50 km. zwyciężył Jerzy Kalinowski (W. T. C. M.) w czasie 1:38.37 przed Zucienkiewiczem i Chochłowiczem.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE Mistrzostwo w pięcioboju zdobył Wleczorek z 3 p. sap. uzyskując 3.395 punktów, 2) Wojtkiewicz (A. Z. S.) 3.143 punkty, 3) Sadowski 3 p. sap. 3.19 punktów.

MISTRZOSTWO KOSZYKÓWKI zdobył 1 p. p. leg. przed S. M. P. Strzelcem i A. Z. S.

Włocławek.

NOWY ZARZĄD PODOKRĘGU LEKKOATLETYCZNEGO W PIOTRKOWIE przedstawia się obecnie następująco: adwokat J. Nowachowicz, prezes, por. Gawda, wydział sędziowski, prof. F. Herzig, wydział sportowy, G. Felker, sekr. E. Muchniewski, skarż. członkowie M. Dobiecki i por. Me-drecki. Sekretarjat podokręgu Al. 3-go Maja 9.

SPORT WIOŁARSKI W PIOTRKOWIE PRZED LEPSZYM JUTREM. Mimo posiadania znakomitych wprost terenów, jak jezioro Bugaj i rzeka Pilica, sport wioślarski w Piotrkowie nie wykazał dotychczas żywej ekspansji. Dopiero obecnie, z inicjatywą prezesa Pol. Kol. Sport. komendanta pow. P. P. Skalskiego, powstała przy klubie policyjnym sekcja wioślarska, która nabyła sześcioposobową łódź wioślarską i rozpoczęła na rzece Pilicy regularne treningi. W ub. tygodniu odbyło się uroczyste spuszczenie na wodę „Sulejowianki”, którą to nazwę otrzymała łódź, a sekcja wioślarska pod kierownictwem swiętego trenera, st. przed. instr. Romana Wiercińskiego, rozpoczęła energiczną działalność. Znajac energję tego klubu, nie wątpimy, że wioślarstwo nasze — jak inne dziedziny sportu, da wkrótce znać o sobie.

MECZE PIKARSKIE: Concordia — Makkabi 4:1 (3:0). Znaczną przewagę Concordji, bramki strzelili Karol (3) i Wołski, dla Makkabi zaś Perlmutter. Sędzia p. Pytlas dobry. KS. Skra — KS. Świt 3:0 (3:0). Bardzo nerwowa gra, zwłaszcza ze strony Świtu. Skra przeważała od początku. Bramki strzelili Szczepiński 2 i Wierski. Sędzia p. Gromadzki dobry.

ZAWODY PLYWACKIE W PŁYWAŁNI MIEJSKIEJ. Startowało 35 zawodników i 17 zawodniczek. Wyniki konkurencji: 50 m. stylem dowolnym Wiśniewski 21.8 s, 50 m. stylem klasycznym Wiśniewski 28 s, 100 m. stylem dowolnym Gł 1.38, 100 m. stylem klasycznym Gł 1.58, 200 m. stylem dowolnym Redlich 4.42, 25 m. stylem klasycznym dla pań Piekarska 24 sek. W skokach 1) Jungowski. Sędziował por. Medrecki i p. Krzysiak.

Częstochowa.

MECZE PIKARSKIE. CKS I — Warta I 6:1, (5:0). Wyróżnił się z CKS Karta I, Błaszczak i Drzaga. Warta osłabiona nie mogła oprzeć się atakom przeciwnika. Obecnie CKS znajduje się na czele tabeli. Mistrz kl. B. CKS II — Orle 4:3, Turyski — Warta 2:0.

WYŚCIG KOLARSKI SZOSOWY, organizowany staraniem KS Wiktoria na trasie 80 km. zakończył się zwycięstwem Łazarczyka z 27 pp., w czasie 2.15.

Siedlce.

MECZE PIKARSKIE: Gwiazda — Strzelec 2:2. Mistrz. kl. B. Gra żywa, lecz na niskim poziomie. Sędziował p. Kotlarski. W mistrzostwie kl. A prowadzi 22 pp. przed 9 p. a. c.

Sosnowiec.

MECZE PIKARSKIE: Unja — Zagłębie 3:3. Unja grała z trzema rezerwowymi, Zagłębie opuściło boisko na 30 minut przed końcem meczu. Sędzia p. Okularczyk. Unja II — SNT. 5:0, Saturn — Samson 5:3, mistrz. kl. B. SNT — Gwiazda 3:2, mistrz. kl. C. Zaw. — Kinaret 2:3.

Radom.

Mistrzostwo kl. B. Sokół — Proch 4:1. Zawody stały na wysokim poziomie z widoczną przewagą Sokola, sędzia p. Bukowski. Strzelec — Jutrzenka 2:0. Strzelec do pauzy słaby. Jutrzenka niema szczęścia w mistrzostwach. Sędzia p. Bandego.

Krzemieniec.

Jutrzenka (Równe) — TOZ. (Krzemieniec) 3:2 (0:0). Dzięki temu wynikowi Jutrzenka Równa zdobyła mistrzostwo klasy C włońskiego okręgu piłki nożnej.

Kraków.

ZAWODY LEKKOATLETYCZNE MAKKABI, zorganizowane w sobotę i niedzielę, zgromadziły lokalną konkurencję. — Wyniki pań dość dobre, z pańów wyróżnił się Drozdowski z Cracovii, uzyskując rekord okręgowy w biegu na 1000 m. w czasie 2:48.8.

Bielsko.

MECZ PIŁK. GARBARNIA (Kraków) — HAKOAH (Biel-sko) 11:3. Wielką przewagę Garbarni, dla której bramki zdobyli Maurer (5), Riesner (3), Smoczek (3) dla Garbarni, a dla Hakoahu Mehl i Boros. Sędzia p. Schimke. Biała Lipnik — RKS Czechowice 2:2 (1:1). Leszczyński K. S. — Bialski K. S. 2:1 (2:0).

Stryj.

MISTRZ. KL. A. Pogoń (Stryj) — Resowja (Rzeszów) 1:0. Gra prowadzona w szybkim tempie przy równowadze sił obu drużyn. W ostatnich minutach Resowja uzyskuje nieznaczna przewagę, ale na skutek niedyspozycji strzałowej bramki nie uzyskuje. Najlepsi w Pogoni bramkarz Tycz, Grzeczowski i Meller. Bramkę uzyskał Łapczuk. Sędzia p. Kurzwil ze Lwowa. Po dzisiejszym zwycięstwie Pogoń ma szansę zdobycia mistrzostwa okręgu lwowskiego.

Inne wyniki piłkarskie: Stryjanka (Stryj) — Dror (Stryj) 3:2. Gra ostra i brutalna, której ofiarą padł szereg graczy obu drużyn. Sędzia p. Typy. Stryjanka II — Dror II 4:1, Pogoń III — Hakoah 3:2.

Katowice.

W zawodach bokserskich ówiercinalowych o drużynowe mistrzostwo Polski spotkały się w niedzielę K. S. Slavia z Rudy z Amatorskim K. S. z Siemianowic. Zawody zakończyły się zwycięstwem Slavii w stosunku 10:4, wskutek czego ta ostatnia zakwalifikowała się do półfinału, gdzie spotka się ze zwycięzcą zawodów B. K. S. (Katowice) — Naprzód (Lipiny).

Białystok.

MISTRZ. KL. A. Makkabi — Jutrzenka 8:0. Niezasadny wynik dla Jutrzeni którą przed klęską uratował tylko świetny bramkarz Rappe. Sędziował dobrze kpt. Buchcik. W. K. S. (Białystok) — Kresowia (Grodno) 4:4 (2:3) Gra ambitna z obu stron przy lekkiej przewadze Kresowii. Sędzia p. Pomeranc.

Mistrz. kl. B. Makkabi II — Jutrzenka II 4:1 (1:1) sędzia p. Grynberg, Kraft — W. K. S. II 1:5 sędzia p. Kling.

Chrzanów.

MISTRZ. KL. A. Fablok Jurzenka (Tarnów) 3:1 (3:1). Zasłużone zwycięstwo gospodarzy, dla których bramki zdobyli Kapa, Lucher i Ocowski. Gra stosunkowo ospala, toczyła się przeważnie pod bramką Jutrzenki. Z Fabloku wyróżnił się Kołodziej. Sędziował p. Mochyło.

Rzeszów.

MISTRZ. KL. B. 17 pp. Barkochba 4:2. Decydujący mecz o wejście do kl. A rozegrano na neutralnym gruncie Rzeszowa, ze względu na ostatnie niemiłe zajścia w Jarosławiu. Zawodom asystowała policja i wojsko. Barkochba była lepsza technicznie, lecz wojskowi twardzi i nieustępliwi. Najlepsi na boisku Złamaniec. Zwycięstwo wojskowych w pełni zasłużone. Sędziował p. Friedfeld z Głogowa.

Tarnów.

MISTRZ. KL. A. Tarnowia — Wisła Ib 7:0, (3:0). Sensacyjne zwycięstwo drużyny tarnowskiej. Gospodarze mieli przez cały czas zawodów przewagę, doskonale zwłaszcza grał atak. Bramki dla Tarnowii strzelili Kornhaus (4) oraz Kain Riesenbacher i Lach (po jednej). Sędzia p. Knebel z Krakowa dobry.

INNE ZAWODY PIKARSKIE: Samson — Mościce 0:0, Hagibor, (Kraków) — ZMS 2:1, Tarnowia II — Metal II 6:0, Jutrzenka II — ZMS II 1:6.

Kielce.

MECZE PIKARSKIE 4 pp. leg. — Hapoel 3:1. Wojskowi, mimo, że grali przez cały czas w dwudziatkę, mieli znaczną przewagę. Gwiazda — TUR. 3:0. Do pauzy przewagę Gwiazdy, po przerwie TUR grał lepiej, lecz nie mógł uwidocznić strzałowo swej wyższości. Strzelec — Odzież 3:0, Makkabi — Czarni (Radom) 3:4.

Luck.

MECZ PIKARSKI Hakoah (Wiedeń) — Hasmona (Równe) 7:1 (3:0). Młoda drużyna rówieńska nie mogła dorównać wiedeńczykom, a korzyść z tego meczu pozostaje pod znakiem zapytania. Hakoah wywodził z Równego 300 dolarów, co absolutnie nie stoi w stosunku do tego co zaprezentował w grze z Hasmoną. Sędziował p. Meler z Równego.

Równe.

MECZE PIKARSKIE 20 pp. (Siedlce) — Policjny K. S. (Równe) 3:0 (2:0). Mistrz lubelskiego okręgu piłki nożnej odniósł łatwe zwycięstwo nad B-klasową drużyną policyjną. 22 pp. (Siedlce) — Hasmona (Równe) 3:0 (0:0) gra prawie że równa. Siedlce górowały nad przeciwnikiem z dobrym nakładem który też w drugiej połowie zdobył 3 bramki.

Stanisławów.

MECZ PIKARSKI o mistrz. kl. A. Rewera — Świt (Lwów) 1:0. Rewera przez cały czas gry posiadała przewagę, której nie potrafił wykorzystać słabo grający atak. Poziom zawodów dość słaby. Jedyną bramkę dla Rewery strzelił Weber w 35 minucie. Sędziował p. Komidajski.

MECZE TOWARZYSKIE: Admira — Rewera II 4:2, Górka II — Hakoah II 5:1.

REDAKCJA

WYDAWCA I NACZELNY REDAKTOR

MARJAN DĄBROWSKI.

RED. ODPOW. ADAM OBRUBAŃSKI.

TELEFONY: 150-60, 150-61, 150-62, 150-63.

Ogłoszenia: Strona dzieli się na 3 łamy a 80 mm. — 1 mm. w 1 łamie kosztuje 0-70 zł. — Drobne za słowo 0-15

RAZ DWA TRZY.
KRAKÓW
WIELOPOLE 1.

ADMINISTRACJA

TELEFONY N-ra: 150-64, 150-65, 150-66.

KONTO CZEKOWE P. K. O. 412.100.

PRENUMERATA KWARTALNA Zł. 3-50.

NUMER POJEDYŃCZY 30 GROSZY.

Zakłady Graficzne „Ilustrowanego Kuryera Codziennego”, w Krakowie, pod zarządem Feliksa Korczyńskiego

ROK I

WTOREK 4 SIERPNIA 1931.

Nr.

RZ DWA TRZY

CZOŁOWE PŁYWACZKI AMERYKAŃSKIE
NA TRENINGU PRZEDOLIMPIJSKIM.

USTROJANYTYGODNIKSPORTOWY